

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2016/424**2020/EØS/45/40****av 9. mars 2016****om taubaneanlegg og om oppheving av direktiv 2000/9/EF(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/9/EF⁽³⁾ fastsetter regler for taubaneanlegg som er utformet, oppført og drevet med det formål å transportere personer.
- 2) Direktiv 2000/9/EF bygger på «ny metode»-prinsippene som fastsatt i rådsresolusjon av 7. mai 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standardisering⁽⁴⁾. Følgelig fastsetter det bare de grunnleggende kravene til taubaneanlegg, mens de tekniske detaljene vedtas av Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) og Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering (CENELEC) i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012⁽⁵⁾. Samsvar med slike harmoniserte standarder, som det er offentliggjort henvisninger til i *Den europeiske unions tidende*, innebærer en formodning om samsvar med kravene i direktiv 2000/9/EF. Erfaringen har vist at disse grunnleggende prinsippene har fungert godt i denne sektoren og bør bevares og også fremmes ytterligere.
- 3) Erfaringene fra gjennomføringen av direktiv 2000/9/EF har vist at det er behov for å endre noen av bestemmelsene for å klargjøre og oppdatere dem og dermed ivareta rettssikkerheten, i hovedsak når det gjelder virkeområdet for og samsvarsvurderingen av delsystemene.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 81 av 31.3.2016, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 60/2018 av 23. mars 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 6 av 30.1.2020, s. 37.

(1) EUT C 451 av 16.12.2014, s. 81.

(2) Europaparlamentets holdning av 20. januar 2016 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 12. februar 2016.

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/9/EF av 20. mars 2000 om taubaneanlegg til persontransport (EFT L 106 av 3.5.2000, s. 21).

(4) EFT C 136 av 4.6.1985, s. 1.

(5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012 av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering og om endring av rådsdirektiv 89/686/EØF og 93/15/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om oppheving av rådsvedtak 87/95/EØF og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 av 14.11.2012, s. 12).

- 4) Ettersom virkeområdet, de grunnleggende kravene og framgangsmåtene for samsvarsvurdering må være identiske i alle medlemsstater, finnes det nesten ingen fleksibilitet ved innarbeiding i nasjonal rett av et direktiv som bygger på prinsippene i den nye metoden. For å forenkle rammereglene bør direktiv 2000/9/EF erstattes av en forordning, som er det best egnede juridiske virkemiddelet, ettersom det gir klare og detaljerte regler som ikke gir rom for ulikheter ved innarbeiding i medlemsstatenes nasjonale lovgivning, og dermed sikrer ensartet gjennomføring i hele Unionen.
- 5) Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 768/2008/EF⁽¹⁾ fastsetter felles prinsipper og referansebestemmelser som skal få anvendelse på tvers av regelverket som harmoniserer vilkårene for markedsføring av produkter og gi et ensartet grunnlag for revisjon eller omarbeiding av slikt regelverk. Direktiv 2000/9/EF bør derfor tilpasses nevnte beslutning.
- 6) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008⁽²⁾ fastsetter regler for akkreditering av samsvarsvurderingsorganer, en ramme for markedstilsyn med og kontroll av produkter fra tredjestater og fastsetter allmenne prinsipper for CE-merking.
- 7) Virkeområdet for denne forordning bør avspeile virkeområdet for direktiv 2000/9/EF. Denne forordning bør få anvendelse på taubaneanlegg til persontransport, som særlig brukes på turiststeder i fjellområder, i bytransportsystemer eller ved idrettsanlegg. Taubaneanlegg er i hovedsak heissystemer, for eksempel kabelbaner, lufttaubaner (svevebaner, gondoler, stolheiser) og skitrekk. Framdrift med tau og persontransportfunksjonen er de viktigste kriteriene for å avgjøre om et taubaneanlegg omfattes av denne forordning.
- 8) Denne forordning bør i sin helhet få anvendelse på nye taubaneanlegg, på endringer av taubaneanlegg som krever en ny tillatelse, og omfatter delsystemer og sikkerhetskomponenter som er nye på unionsmarkedet når de bringes i omsetning, dvs. at de enten er nye delsystemer og sikkerhetskomponenter som er framstilt av en produsent etablert i Unionen, eller delsystemer og sikkerhetskomponenter, uansett om de er nye eller brukte, som er importert fra en tredjestat. Denne forordning får ikke anvendelse på flytting av taubaneanlegg som er montert på Unionens territorium eller på flytting av delsystemer eller sikkerhetskomponenter som ble innbygd i slike anlegg, med mindre slik flytting innebærer en større endring av taubaneanlegget.
- 9) Det er blitt utviklet nye typer taubaneanlegg som er beregnet på både transport og fritidsaktiviteter. Slike anlegg bør omfattes av denne forordning.
- 10) Visse taubaneanlegg bør unntas fra denne forordnings virkeområde, enten fordi de er underlagt andre særlige deler av Unionens harmoniseringsregelverk, eller fordi de kan reguleres tilstrekkelig på nasjonalt plan.
- 11) Heiser, herunder taudrevne heiser, både vertikale eller med helling, som permanent betjener bestemte nivåer i bygninger og anlegg og ikke er i drift mellom taubanestasjoner, er underlagt særlige deler av EU-regelverket, og bør utelukkes fra denne forordnings virkeområde. Taubaneanlegg som omfattes av denne forordning, er unntatt fra virkeområdet for europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/33/EU⁽³⁾.
- 12) Taubaneanlegg som er kategorisert av medlemsstatene som historiske eller kulturelle anlegg eller som en del av kulturarven, som ble tatt i bruk før 1. januar 1986 og fortsatt er i drift, og som ikke er blitt endret vesentlig når det gjelder utforming eller oppføring, bør unntas fra denne forordnings virkeområde. Dette unntaket får også anvendelse på delsystemer og sikkerhetskomponenter som er særlig utformet for slike taubaneanlegg. Medlemsstatene bør i forbindelse med slike taubaneanlegg sikre et høyt vernnivå for personers helse og sikkerhet og for eiendom, om nødvendig gjennom nasjonal lovgivning.
- 13) For å ivareta rettssikkerheten bør unntaket for taudrevne ferger omfatte alle taudrevne anlegg der brukere eller kjøretøyer er vannbårne, for eksempel taudrevne vannskianlegg.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 768/2008/EF av 9. juli 2008 om en felles ramme for markedsføring av produkter og om oppheving av rådsbeslutning nr. 93/465/EØF (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 82).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av kravene til akkreditering og markedstilsyn for markedsføring av produkter, og om oppheving av forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/33/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om heiser og sikkerhetskomponenter for heiser (EUT L 96 av 29.3.2014, s. 251).

- 14) For at taubaneanlegg og deres infrastruktur, delsystemer og sikkerhetskomponenter kan sikre et høyt vernenivå for personers helse og sikkerhet og for eiendom, er det nødvendig å fastsette regler for utforming og oppføring av taubaneanlegg.
- 15) Medlemsstatene bør ivareta sikkerheten ved taubaneanlegg under oppføringen, ibruktakingen og driften.
- 16) Denne forordning bør ikke berøre medlemsstatenes rett til å fastsette de kravene de anser som nødvendige når det gjelder arealbruk og arealplanlegging, og for å sikre vern av miljøet og av personers helse og sikkerhet, særlig for arbeidstakere og driftspersonell, ved bruk av taubaneanlegg.
- 17) Denne forordning bør ikke berøre medlemsstatenes rett til å fastsette egnede prosedyrer for godkjenning av planlagte taubaneanlegg, inspeksjon av taubaneanlegg før de tas i bruk samt overvåking under drift.
- 18) Denne forordning bør ta hensyn til det faktum at taubaneanleggenes sikkerhet i like stor grad avhenger av forholdene på stedet, kvaliteten på de industriframstilte delene som er levert, og hvordan de monteres, installeres i anlegget og overvåkes under drift. Årsakene til alvorlige ulykker kan knyttes til valg av anleggssted, til selve transportsystemet, til byggverk eller hvordan systemet drives og vedlikeholdes.
- 19) Selv om denne forordning ikke omfatter den faktiske driften av taubaneanlegg, bør den fastsette en generell ramme som skal sikre at slike anlegg som ligger på medlemsstatenes territorium, drives på en måte som gir passasjerer, driftspersonell og tredjepart et høyt vernenivå.
- 20) Medlemsstatene bør treffe nødvendige tiltak for å sikre at taubaneanlegg tas i bruk bare dersom de er i samsvar med denne forordning og ikke er til fare for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom, når de blir forsvarlig montert, vedlikeholdt og brukt til det formålet de er bestemt for.
- 21) Medlemsstatene bør fastsette prosedyrer for å tillate oppføring av planlagte taubaneanlegg og endring av slike anlegg og for deres ibruktaking, for å sikre at taubaneanlegg er sikkert oppført og montert på stedet i samsvar med sikkerhetsanalysen, hvis resultater inngår i sikkerhetsrapporten, og alle relevante regelverkskrav.
- 22) I sikkerhetsanalysen for planlagte taubaneanlegg bør det angis hvilke deler som er avgjørende for taubaneanleggets sikkerhet.
- 23) I sikkerhetsanalysen for planlagte taubaneanlegg bør det tas hensyn til begrensningene knyttet til driften av taubaneanlegg, men ikke på en måte som setter prinsippet om fritt varebytte for delsystemer og sikkerhetskomponenter eller selve sikkerheten til taubaneanleggene, i fare.
- 24) Regler for å gi tillatelse til ibruktaking av taubaneanlegg hører inn under medlemsstatenes myndighetsområde. Tillatelse til ibruktaking gis av vedkommende myndigheter eller organer. Kontroll av taubaneanleggenes driftssikkerhet hører også inn under medlemsstatenes myndighetsområde. Medlemsstatene bør derfor utpeke den personen som er ansvarlig for taubaneanlegget, og dermed for sikkerhetsanalysen av et planlagt taubaneanlegg.
- 25) Denne forordning har som mål å sikre et velfungerende indre marked for delsystemer og sikkerhetskomponenter i taubaneanlegg. Delsystemer og sikkerhetskomponenter som er i samsvar med denne forordning, bør omfattes av prinsippet om fritt varebytte.
- 26) Delsystemer og sikkerhetskomponenter bør kunne innbygges i et taubaneanlegg, forutsatt at de gjør det mulig å oppføre taubaneanlegg som er i samsvar med denne forordning og ikke er til fare for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom, når de blir forsvarlig montert, vedlikeholdt og brukt til det formålet de er bestemt for.

- 27) De grunnleggende kravene bør forstås og brukes på en slik måte at det tas hensyn til det nåværende utviklingstrinn i teknikken og gjeldende praksis på konstruksjons- og produksjonstidspunktet, samt at det tas tekniske og økonomiske hensyn som sikrer et høyt vernenivå når det gjelder helse og sikkerhet.
- 28) Markedsdeltakerne bør ut fra sine respektive roller i forsyningskjeden ha ansvar for at delsystemer og sikkerhetskomponenter oppfyller kravene i denne forordning, slik at det sikres et høyt vernenivå for offentlige interesser som menneskers helse og sikkerhet og vern av eiendom, og slik at det garanteres rettfærdig konkurranse på unionsmarkedet.
- 29) Alle markedsdeltakere som deltar i forsynings- og distribusjonskjeden, bør treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at de bare gjør tilgjengelig på markedet delsystemer eller sikkerhetskomponenter som er i samsvar med denne forordning. Det er nødvendig å fastsette en klar, forholdsmessig fordeling av forpliktelsene som svarer til hver enkelt markedsdeltakers rolle i forsynings- og distribusjonskjeden.
- 30) Produsenten av delsystemer eller sikkerhetskomponenter er med sin detaljerte kunnskap om konstruksjons- og produksjonsprosessen den som best kan gjennomføre framgangsmåten for samsvarsvurdering. Samsvarsvurderingen bør derfor fortsatt utføres av produsenten av delsystemet eller sikkerhetskomponenten alene.
- 31) For å lette kommunikasjonen mellom markedsdeltakere og nasjonale markedstilsynsmyndigheter bør medlemsstatene oppmuntre markedsdeltakerne til å opplyse om nettadresse i tillegg til postadresse.
- 32) Det er nødvendig å sikre at delsystemer og sikkerhetskomponenter fra tredjestater som innføres på unionsmarkedet, oppfyller kravene i denne forordning, og særlig at produsentene har gjennomført egnede framgangsmåter for samsvarsvurdering av slike delsystemer og sikkerhetskomponenter. Det bør derfor fastsettes bestemmelser om at importørene skal sikre at delsystemene eller sikkerhetskomponentene de bringer i omsetning, oppfyller kravene i denne forordning, og at de ikke skal bringe i omsetning delsystemer og sikkerhetskomponenter som ikke oppfyller disse kravene, eller som utgjør en risiko. Det bør også fastsettes at importørene skal forsikre seg om at framgangsmåter for samsvarsvurdering er blitt gjennomført, og at merking på delsystemer og sikkerhetskomponenter og den dokumentasjonen som er utarbeidet av produsentene, er tilgjengelig for vedkommende nasjonale myndigheter for kontroll.
- 33) Distributøren gjør delsystemer eller sikkerhetskomponenter tilgjengelig på markedet etter at de er brakt i omsetning av produsenten eller importøren, og bør utvise behørig aktsomhet for å sikre at dennes håndtering av delsystemene eller sikkerhetskomponentene ikke har en negativ innvirkning på deres samsvar med kravene.
- 34) Når en importør bringer et delsystem eller en sikkerhetskomponent i omsetning, bør vedkommende på delsystemet eller sikkerhetskomponenten angi sitt navn, firma eller registrerte varemerke og sin kontaktadresse, samt et nettsted dersom det finnes. Det bør kunne gis unntak for tilfeller der delsystemets eller sikkerhetskomponentens størrelse eller art ikke tillater dette. Dette omfatter tilfeller der importøren vil måtte åpne emballasjen for å sette sitt navn og sin adresse på delsystemet eller sikkerhetskomponenten.
- 35) Alle markedsdeltakere som bringer et delsystem eller en sikkerhetskomponent i omsetning under eget navn eller varemerke eller endrer et delsystem eller en sikkerhetskomponent på en slik måte at oppfyllelsen av kravene i denne forordning kan bli påvirket, bør anses som produsent og påta seg produsentens forpliktelser.
- 36) Distributørene og importørene befinner seg nær markedet og bør derfor trekkes inn i de markedstilsynsoppgavene som vedkommende nasjonale myndigheter utfører, og de bør være rede til å delta aktivt ved å gi vedkommende myndigheter alle nødvendige opplysninger om de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene.
- 37) Sikring av et delsystems eller en sikkerhetskomponents sporbarhet gjennom hele forsyningskjeden bidrar til å gjøre markedstilsynet enklere og mer effektivt. Et effektivt system for sporbarhet gjør det lettere for markedstilsynsmyndighetene å spore markedsdeltakere som har gjort delsystemer eller sikkerhetskomponenter som ikke oppfyller kravene, tilgjengelig på markedet. I forbindelse med oppbevaring av de opplysningene som kreves i henhold til denne forordning for identifisering av andre markedsdeltakere, bør markedsdeltakerne ikke være forpliktet til å oppdatere slike opplysninger når det gjelder andre markedsdeltakere som har levert et delsystem eller en sikkerhetskomponent til dem, eller som de har levert et delsystem eller en sikkerhetskomponent til.

- 38) I denne forordning bør bare de grunnleggende kravene fastsettes. For å gjøre det lettere å vurdere samsvar med nevnte krav må det fastsettes bestemmelser om samsvarsformodning for taubaneanlegg, delsystemer og sikkerhetskomponenter som er i samsvar med harmoniserte standarder vedtatt i samsvar med forordning (EU) nr. 1025/2012, for å angi nærmere tekniske spesifikasjoner for disse kravene, særlig med hensyn til utforming, oppføring og drift av taubaneanlegg.
- 39) Forordning (EU) nr. 1025/2012 fastsetter en framgangsmåte for innvendinger mot harmoniserte standarder som ikke fullt ut oppfyller kravene i denne forordning.
- 40) For å gjøre det mulig for markedsdeltakerne å godtgjøre og vedkommende myndigheter å sikre at delsystemer og sikkerhetskomponenter som gjøres tilgjengelig på markedet, oppfyller de grunnleggende kravene, er det nødvendig å fastsette framgangsmåter for samsvarsvurdering. I beslutning nr. 768/2008/EF fastsettes moduler for mer eller mindre strenge framgangsmåter for samsvarsvurdering alt etter risikonivå og det sikkerhetsnivået som kreves. For å sikre samordning mellom ulike sektorer og unngå tilfeldige varianter bør framgangsmåtene for samsvarsvurdering velges blant disse modulene.
- 41) Produsentene av delsystemer og sikkerhetskomponenter bør utarbeide en EU-samsvarserklæring for å gi de opplysningene som kreves i henhold til denne forordning, om et delsystems eller en sikkerhetskomponents samsvar med kravene i denne forordning og i andre relevante deler av Unionens harmoniseringsregelverk. EU-samsvarserklæringen bør følge med delsystemet eller sikkerhetskomponenten.
- 42) For å sikre effektiv tilgang til opplysninger for markedstilsynsformål bør de opplysningene som er nødvendige for å identifisere alle unionsrettsakter som får anvendelse på et delsystem eller en sikkerhetskomponent, være tilgjengelige i en enkelt EU-samsvarserklæring. For å redusere den administrative byrden for markedsdeltakerne kan en slik enkelt EU-samsvarserklæring bestå av dokumentasjon sammensatt av de relevante enkeltstående samsvarserklæringene.
- 43) CE-merkingen, som viser at et delsystem eller en sikkerhetskomponent oppfyller kravene, er det synlige resultatet av en hel prosess som omfatter samsvarsvurdering i vid forstand. De allmenne prinsippene for CE-merking og dens forhold til annen merking er fastsatt i forordning (EF) nr. 765/2008. Reglene for påføring av CE-merkingen bør fastsettes i denne forordning.
- 44) En kontroll av at delsystemene og sikkerhetskomponentene overholder de grunnleggende kravene fastsatt i denne forordning, er nødvendig for et effektivt vern av passasjerer, driftspersonell og tredjepart.
- 45) Framgangsmåtene for samsvarsvurdering fastsatt i denne forordning krever medvirkning fra samsvarsvurderingsorganer som medlemsstatene melder til Kommisjonen.
- 46) Erfaringen har vist at kriteriene fastsatt i direktiv 2000/9/EF, som samsvarsvurderingsorganene må oppfylle for å bli meldt til Kommisjonen, ikke er tilstrekkelige til å sikre et ensartet høyt ytelsesnivå hos meldte organer i hele Unionen. Det er imidlertid avgjørende at alle meldte organer utfører sine funksjoner på samme nivå og under rettferdige konkurranseforhold. Dette innebærer at det må fastsettes obligatoriske krav til de samsvarsvurderingsorganene som ønsker å bli meldt, for å kunne utføre samsvarsvurderingstjenester.
- 47) For å sikre et ensartet kvalitetsnivå ved samsvarsvurderingen er det også nødvendig å fastsette kravene til samsvarsvurderingsorganer og andre organer som deltar i vurderingen av, meldingen om og tilsynet med meldte organer.
- 48) Dersom et samsvarsvurderingsorgan dokumenterer at det oppfyller kriteriene i harmoniserte standarder, bør det formodes å oppfylle de tilsvarende kravene fastsatt i denne forordning.
- 49) Ordningen som fastsettes i denne forordning, bør suppleres med akkrediteringsordningen fastsatt i forordning (EF) nr. 765/2008. Ettersom akkreditering er av avgjørende betydning for å kunne kontrollere kompetansen hos samsvarsvurderingsorganene, bør akkrediteringen også brukes i forbindelse med meldinger.

- 50) Åpen akkreditering i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, som sikrer den nødvendige tilliten til samsvars-sertifikater, bør av de nasjonale offentlige myndigheter i hele Unionen betraktes som den foretrukne måten å vise teknisk kompetanse hos samsvarsvurderingsorganene på. Nasjonale myndigheter kan imidlertid anse at de selv har egnede ressurser til å gjennomføre denne vurderingen. For å sikre et rimelig nivå av troverdighet for vurderinger som er foretatt av andre nasjonale myndigheter, bør de i slike tilfeller framlegge nødvendig dokumentasjon for Kommisjonen og de andre medlemsstatene på at de samsvarsvurderingsorganene som er vurdert, oppfyller de relevante regelverkskravene.
- 51) Samsvarsvurderingsorganer overdrar ofte deler av sin virksomhet knyttet til samsvarsvurdering til en underleverandør eller til et datterselskap. For å sikre det vernivået som kreves for delsystemene og sikkerhetskomponentene som skal bringes i omsetning på unionsmarkedet, er det avgjørende at underleverandører og datterselskaper oppfyller de samme kravene som meldte organer når de foretar samsvarsvurderinger. Det er derfor viktig at vurderingen av kompetansen og ytelsen hos organer som skal meldes, og tilsynet med organer som allerede er meldt, også omfatter oppgaver som utføres av underleverandører og datterselskaper.
- 52) Det er nødvendig å øke effektiviteten og åpenheten ved framgangsmåten for melding og særlig å tilpasse den til nye teknologier for å legge til rette for elektronisk melding.
- 53) Ettersom meldte organer kan tilby sine tjenester i hele Unionen, bør de andre medlemsstatene og Kommisjonen ha anledning til å reise innvendinger mot et meldt organ. Det er derfor viktig å fastsette et tidsrom for å avklare eventuell tvil eller usikkerhet om samsvarsvurderingsorganenes kompetanse før de påbegynner sin virksomhet som meldte organer.
- 54) Av konkurransehensyn er det avgjørende at meldte organer anvender framgangsmåtene for samsvarsvurdering uten å skape unødige byrder for markedsdeltakerne. Av samme grunn, og for å sikre likebehandling av markedsdeltakerne, er det viktig å sikre enhetlig teknisk anvendelse av framgangsmåtene for samsvarsvurdering. Dette kan best oppnås gjennom hensiktsmessig samordning og samarbeid mellom meldte organer.
- 55) Berørte parter bør ha rett til å klage på resultatet av en samsvarsvurdering som et meldt organ har foretatt. Derfor er det viktig å sikre at det er adgang til å klage på beslutninger som treffes av meldte organer.
- 56) Av hensyn til rettssikkerheten må det klargjøres at reglene for tilsyn med unionsmarkedet og kontroll av produkter som innføres på unionsmarkedet som fastsatt i forordning (EF) nr. 765/2008, får anvendelse på delsystemer og sikkerhetskomponenter som omfattes av denne forordning. Denne forordning bør ikke hindre medlemsstatene i å velge hvilke vedkommende myndigheter som skal utføre disse oppgavene.
- 57) I direktiv 2000/9/EF er det allerede fastsatt en framgangsmåte ved beslutninger om beskyttelsestiltak, som er nødvendig for at det skal være mulig å bestride at et delsystem eller en sikkerhetskomponent er i samsvar med kravene. For å øke åpenheten og redusere saksbehandlingstiden må den eksisterende framgangsmåten ved beslutninger om beskyttelsestiltak forbedres for å gjøre den mer effektiv og utnytte den sakkunnskapen som finnes i medlemsstatene.
- 58) Den eksisterende ordningen bør utfylles med en prosedyre som gjør det mulig for de berørte parter å bli underrettet om tiltak som skal iverksettes med hensyn til delsystemer og sikkerhetskomponenter som utgjør en risiko for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom. Ordningen bør også gjøre det mulig for markedstilsynsmyndighetene, i samarbeid med de berørte markedsdeltakerne, å gripe inn på et tidligere stadium med hensyn til slike delsystemer og sikkerhetskomponenter.
- 59) Dersom medlemsstatene og Kommisjonen er enige om at et tiltak truffet av en medlemsstat er berettiget, bør det ikke kreves ytterligere tiltak fra Kommisjonen, med mindre manglende samsvar kan tilskrives mangler ved en harmonisert standard.

- 60) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- 61) Rådgivningsprosedyren bør benyttes ved vedtakelse av gjennomføringsrettsakter som pålegger meldermedlemsstaten å treffe nødvendige korrigerende tiltak med hensyn til meldte organer som ikke lenger oppfyller kravene som gjelder for meldingen.
- 62) Undersøkellesprosedyren bør også benyttes ved vedtakelse av gjennomføringsrettsakter om delsystemer og sikkerhetskomponenter som oppfyller kravene, men som utgjør en risiko for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom.
- 63) Kommisjonen bør vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning når det i behørig begrunnede tilfeller som gjelder delsystemer og sikkerhetskomponenter som oppfyller kravene, men som utgjør en risiko for menneskers helse eller sikkerhet, er tvingende nødvendig å handle raskt.
- 64) I tråd med etablert praksis kan komiteen som nedsettes ved denne forordning, spille en viktig rolle i å undersøke spørsmål om anvendelsen av denne forordning som reises enten av lederen av komiteen eller av en medlemsstats representant i samsvar med komiteens forretningsorden.
- 65) Når spørsmål som gjelder denne forordning, behandles, bortsett fra spørsmål om gjennomføring eller overtredelse av den, dvs. i en av Kommisjonens ekspertgrupper, bør Europaparlamentet i tråd med gjeldende praksis motta alle opplysninger og fullstendig dokumentasjon og eventuelt en invitasjon til å delta på møtene.
- 66) Kommisjonen bør fastslå, gjennom gjennomføringsrettsakter og, på grunn av deres særskilte art, uten anvendelse av forordning (EU) nr. 182/2011, om tiltak truffet av medlemsstatene med hensyn til delsystemer eller sikkerhetskomponenter som ikke oppfyller kravene, er berettigede eller ikke.
- 67) Det må fastsettes rimelige overgangsordninger som tillater at delsystemer og sikkerhetskomponenter som allerede er brakt i omsetning i samsvar med direktiv 2000/9/EF, gjøres tilgjengelig på markedet uten at ytterligere produktkrav må oppfylles.
- 68) Det må fastsettes overgangsordninger som tillater at delsystemer og sikkerhetskomponenter som allerede er montert i samsvar med direktiv 2000/9/EF, kan tas i bruk.
- 69) Medlemsstatene bør fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av bestemmelser i denne forordning og i nasjonal rett som er vedtatt i henhold til denne forordning, og sikre at disse reglene overholdes. De fastsatte sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Sanksjonene bør ta hensyn til overtredelsens alvorlighetsgrad og varighet, og eventuelt om den er begått forsettlig. I tillegg bør sanksjonene ta hensyn til hvorvidt den berørte markedsdeltakeren tidligere har begått en lignende overtredelse av denne forordning.
- 70) Ettersom målet for denne forordning, som er å sikre at taubaneanlegg oppfyller krav som sikrer et høyt vernnivå for menneskers helse og sikkerhet og for eiendom, samtidig som det sikres et velfungerende indre marked for delsystemer og sikkerhetskomponenter, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor på grunn av målets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 71) Direktiv 2000/9/EF bør derfor oppheves.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Denne forordning fastsetter regler for tilgjengeliggjøring på markedet og fritt varebytte for delsystemer og sikkerhetskomponenter for taubaneanlegg. Den inneholder også regler for utforming, oppføring og ibruktaking av nye taubaneanlegg.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på nye taubaneanlegg til persontransport, på endringer av taubaneanlegg som krever en ny tillatelse, og på delsystemer og sikkerhetskomponenter for taubaneanlegg.
2. Denne forordning får ikke anvendelse på følgende:
 - a) Heiser som omfattes av direktiv 2014/33/EU.
 - b) Taubaneanlegg som er kategorisert av medlemsstatene som historiske eller kulturelle anlegg eller som en del av kulturarven, som ble tatt i bruk før 1. januar 1986 og fortsatt er i drift, som ikke er blitt vesentlig endret når det gjelder utforming eller oppføring, herunder delsystemer og sikkerhetskomponenter som er særlig utformet for dem.
 - c) Anlegg for jordbruks- eller skogbruksformål.
 - d) Taubaneanlegg for betjening av turisthytter, som bare er beregnet på transport av varer og særlig utpekte personer.
 - e) Fast eller mobilt utstyr som utelukkende er utformet for fritids- og fornøylesformål, og ikke for persontransport.
 - f) Gruveanlegg eller andre faste industrianlegg som brukes til industrivirksomhet.
 - g) Anlegg der brukerne eller deres kjøretøyer er vannbårne.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «taubaneanlegg» et komplett system på stedet, som består av infrastruktur og delsystemer som er utformet, oppført, montert og tatt i bruk for det formål å transportere personer, der framdriften skjer ved hjelp av tau langs driftstraseen,
- 2) «delsystem» et system som er oppført i vedlegg I, eller en kombinasjon av slike, som er beregnet på innbygging i et taubaneanlegg,
- 3) «infrastruktur» en stasjon eller et byggverk langs strekningen som er særlig utformet for hvert taubaneanlegg og oppført på stedet, som tar hensyn til utformingen og systemdataene som er nødvendige for oppføringen og driften av taubaneanlegget, herunder fundamentene,

- 4) «sikkerhetskomponent» enhver del av utstyr eller enhver innretning som er beregnet på innbygging i et delsystem eller et taubaneanlegg for det formål å ivareta en sikkerhetsfunksjon, som ved svikt medfører fare for passasjerers, driftspersonells eller tredjeparts sikkerhet eller helse,
- 5) «driftstekniske krav» alle de tekniske bestemmelsene og tiltakene som har en innvirkning på utformingen og oppføringen og er nødvendige for at taubaneanlegget skal kunne drives sikkert,
- 6) «vedlikeholdstekniske krav» alle de tekniske bestemmelsene og tiltakene som har en innvirkning på utformingen og oppføringen og er nødvendige for vedlikehold beregnet på å sikre at taubaneanlegget drives på en sikker måte,
- 7) «svevebane» et taubaneanlegg der kjøretøyene henger i og trekkes av ett eller flere tau,
- 8) «skitrek» et taubaneanlegg der passasjerer med egnet utstyr trekkes langs et preparert spor,
- 9) «kabelbane» et taubaneanlegg der kjøretøyene trekkes av ett eller flere tau langs et spor som kan ligge på bakken eller støttes av faste strukturer,
- 10) «gjøre tilgjengelig på markedet» enhver levering av et delsystem eller en sikkerhetskomponent for distribusjon eller bruk på unionsmarkedet i forbindelse med kommersiell virksomhet, mot betaling eller vederlagsfritt,
- 11) «bringe i omsetning» første gang et delsystem eller en sikkerhetskomponent gjøres tilgjengelig på unionsmarkedet,
- 12) «ibruktaking» første gang et taubaneanlegg tas i bruk med persontransport som formål,
- 13) «produsent» en fysisk eller juridisk person som produserer et delsystem eller en sikkerhetskomponent eller får et slikt delsystem eller en slik sikkerhetskomponent utformet eller produsert, og markedsfører nevnte delsystem eller sikkerhetskomponent under eget navn eller varemerke eller bygger disse inn i et taubaneanlegg,
- 14) «representant» enhver fysisk eller juridisk person etablert i Unionen som har fått skriftlig fullmakt fra en produsent til å handle på dennes vegne i forbindelse med nærmere angitte oppgaver,
- 15) «importør» enhver fysisk eller juridisk person etablert i Unionen som bringer et delsystem eller en sikkerhetskomponent fra en tredjestat i omsetning i Unionen,
- 16) «distributør» enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskjeden, utenom produsenten eller importøren, som gjør et delsystem eller en sikkerhetskomponent tilgjengelig på markedet,
- 17) «markedsdeltakere» produsenten, produsentens representant, importøren og distributøren av et delsystem eller en sikkerhetskomponent,
- 18) «teknisk spesifisering» et dokument som fastsetter hvilke tekniske krav som skal oppfylles av et taubaneanlegg, en infrastruktur, et delsystem eller en sikkerhetskomponent,
- 19) «harmonisert standard» en harmonisert standard som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 1025/2012,
- 20) «akkreditering» en akkreditering som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EF) nr. 765/2008,
- 21) «nasjonalt akkrediteringsorgan» et nasjonalt akkrediteringsorgan som definert i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EF) nr. 765/2008,
- 22) «samsvarsvurdering» en prosess som viser om de grunnleggende kravene i denne forordning med hensyn til et delsystem eller en sikkerhetskomponent er oppfylt,
- 23) «samsvarsvurderingsorgan» et organ som utøver samsvarsvurderingsvirksomhet i tilknytning til et delsystem eller en sikkerhetskomponent, herunder kalibrering, prøving, sertifisering og inspeksjon,

- 24) «tilbakekalling» alle tiltak som tar sikte på å oppnå retur av et delsystem eller en sikkerhetskomponent som allerede er gjort tilgjengelig for personen som har ansvar for taubaneanlegget,
- 25) «tilbaketrekking» alle tiltak rettet mot å hindre at et delsystem eller en sikkerhetskomponent i forsyningskjeden blir gjort tilgjengelig på markedet,
- 26) «Unionens harmoniseringsregelverk» alt av Unionens regelverk som harmoniserer vilkårene for markedsføring av produkter,
- 27) «CE-merking» merking der produsenten angir at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er i samsvar med gjeldende krav fastsatt i Unionens harmoniseringsregelverk for slik merking.

Artikkel 4

Tilgjengeliggjøring på markedet av delsystemer og sikkerhetskomponenter

Delsystemer og sikkerhetskomponenter skal bare gjøres tilgjengelig på markedet dersom de er i samsvar med denne forordning.

Artikkel 5

Ibruktaking av taubaneanlegg

1. Medlemsstatene skal i samsvar med artikkel 9 treffe alle egnede tiltak for å fastsette prosedyrer for å sikre at taubaneanlegg tas i bruk bare dersom de er i samsvar med denne forordning og ikke er til fare for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom, når de blir forsvarlig montert, vedlikeholdt og brukt til det formålet de er bestemt for.
2. Medlemsstatene skal i samsvar med artikkel 9 treffe alle egnede tiltak for å fastsette framgangsmåter for å sikre at delsystemer og sikkerhetssystemer bygges inn i taubaneanlegg bare dersom de muliggjør oppføring av taubaneanlegg som er i samsvar med denne forordning og ikke er til fare for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom, når de blir forsvarlig montert, vedlikeholdt og brukt til det formålet de er bestemt for.
3. Taubaneanlegg som er i samsvar med harmoniserte standarder eller deler av slike som det er offentliggjort henvisninger til i *Den europeiske unions tidende*, skal formodes å være i samsvar med de grunnleggende kravene i vedlegg II som omfattes av disse standardene eller disse delene av dem.
4. Denne forordning berører ikke medlemsstatenes rett til å fastsette de kravene de måtte anse som nødvendige for å sikre at personer, og særlig arbeidstakere, er vernet når de bruker de aktuelle taubaneanleggene, forutsatt at dette ikke medfører at taubaneanleggene endres på en måte som ikke omfattes av denne forordning.

Artikkel 6

Grunnleggende krav

Taubaneanlegg og deres infrastruktur, delsystemer og sikkerhetskomponenter skal oppfylle de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II som får anvendelse på dem.

Artikkel 7

Fritt varebytte for delsystemer og sikkerhetskomponenter

Medlemsstatene skal ikke forby, begrense eller hindre at delsystemer og sikkerhetskomponenter som er i samsvar med denne forordning, gjøres tilgjengelig på markedet.

*Artikkel 8***Sikkerhetsanalyse og sikkerhetsrapport for planlagte taubaneanlegg**

1. Personen som er ansvarlig for taubaneanlegget, som utpekt av en medlemsstat i samsvar med nasjonal rett, skal utføre en sikkerhetsanalyse av det planlagte taubaneanlegget eller få utført en slik sikkerhetsanalyse.
2. Sikkerhetsanalysen som kreves for hvert taubaneanlegg, skal
 - a) ta hensyn til alle planlagte driftsformer,
 - b) være utarbeidet etter en anerkjent eller fastsatt metode,
 - c) ta hensyn til det nåværende utviklingstrinn i teknikken og kompleksiteten ved det aktuelle taubaneanlegget,
 - d) sikre at utformingen og oppføringen av taubaneanlegget tar hensyn til de lokale omgivelsene og de verst tenkelige situasjonene for å sikre tilfredsstillende sikkerhetsforhold,
 - e) omfatte alle sikkerhetsaspekter ved taubaneanlegget og eksterne faktorer i forbindelse med utforming, oppføring og ibruktaking,
 - f) gjøre det mulig ut fra tidligere erfaringer å identifisere risikoer som kan oppstå under driften av taubaneanlegget.
3. Sikkerhetsanalysen skal også omfatte sikkerhetsinnretninger og deres innvirkning på taubaneanlegget og tilhørende delsystemer som de setter i gang, slik at sikkerhetsinnretningene
 - a) er i stand til å reagere på en første driftsstans eller svikt som oppdages, slik at de enten forblir i en tilstand som garanterer sikkerhet, i en lavere driftstilstand eller i en funksjonssikker tilstand (sikkerhetsstopp),
 - b) er overflødige og er under overvåking, eller
 - c) er slike at sannsynligheten for svikt kan evalueres og at deres virkninger har en standard tilsvarende den som oppnås ved sikkerhetsinnretninger som oppfyller kriteriene fastsatt i bokstav a) og b).
4. Sikkerhetsanalysen skal brukes til å utarbeide oversikten over risikoer og farlige situasjoner, til å anbefale tiltak som planlegges for å håndtere slike risikoer og til å fastsette listen over delsystemer og sikkerhetskomponenter som skal bygges inn i taubaneanlegget.
5. Resultatet av sikkerhetsanalysen skal inngå i en sikkerhetsrapport.

*Artikkel 9***Godkjenning av taubaneanlegg**

1. Hver medlemsstat skal fastsette prosedyrer for å gi tillatelse til oppføring og ibruktaking av taubaneanlegg som ligger på dens territorium.
2. Personen som er ansvarlig for taubaneanlegget, og er utpekt av en medlemsstat i samsvar med nasjonal rett, skal framlegge sikkerhetsrapporten nevnt i artikkel 8, EU-samsvarserklæringen og andre dokumenter knyttet til delsystemers og sikkerhetskomponenters samsvar, samt dokumentasjonen om egenskapene til taubaneanlegget til myndigheten eller organet som er ansvarlig for å godkjenne taubaneanlegget. Dokumentasjonen om taubaneanlegget skal også omfatte de nødvendige vilkårene, herunder begrensninger på driften, og fullstendige opplysninger om service, tilsyn, justering og vedlikehold av taubaneanlegget. Et eksemplar av disse dokumentene skal oppbevares ved taubaneanlegget.
3. Dersom viktige egenskaper, delsystemer eller sikkerhetskomponenter i eksisterende taubaneanlegg endres, og dette medfører at den berørte medlemsstaten krever ny tillatelse til ibruktaking, skal slike endringer og deres konsekvenser for taubaneanlegget som helhet tilfredsstillende de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II.

4. Medlemsstatene skal ikke, av grunner knyttet til aspekter som omfattes av denne forordning, bruke prosedyrene nevnt i nr. 1 til å forby, begrense eller hindre oppføring og ibruktaking av taubaneanlegg som er i samsvar med denne forordning, og ikke utgjør en risiko for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom når de blir forsvarlig montert i samsvar med det formålet de er bestemt for.

5. Medlemsstatene skal ikke bruke prosedyrene nevnt i nr. 1 til å forby, begrense eller hindre fritt varebytte av delsystemer og sikkerhetskomponenter som er i samsvar med denne forordning.

Artikkel 10

Drift av taubaneanlegg

1. Medlemsstatene skal påse at et taubaneanlegg fortsetter å være i drift bare dersom det oppfyller vilkårene fastsatt i sikkerhetsrapporten.

2. Dersom en medlemsstat fastslår at et godkjent taubaneanlegg som brukes i samsvar med sitt formål, kan utgjøre en fare for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom, skal medlemsstaten treffe alle nødvendige tiltak for å begrense vilkårene for drift av taubaneanlegget eller forby driften av det.

KAPITTEL II

MARKEDSDELTAKERNES FORPLIKTELSER

Artikkel 11

Produsentenes forpliktelser

1. Når produsentene bringer sine delsystemer eller sikkerhetskomponenter i omsetning eller innbygger dem i taubaneanlegg, skal de sikre at de er utformet og produsert i samsvar med de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II.

2. Produsentene av delsystemer eller sikkerhetskomponenter skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen fastsatt i vedlegg VIII (heretter kalt «teknisk dokumentasjon») og gjennomføre framgangsmåten for samsvarsvurdering nevnt i artikkel 18 eller sørge for at den gjennomføres.

Når det ved framgangsmåten nevnt i første ledd er påvist at et delsystem eller en sikkerhetskomponent er i samsvar med gjeldende krav, skal produsentene utarbeide en EU-samsvarserklæring og påføre CE-merkingen.

3. Produsentene skal oppbevare den tekniske dokumentasjonen og EU-samsvarserklæringen i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning.

4. Produsentene skal påse at det ved serieproduksjon finnes prosedyrer for å sikre fortsatt samsvar med denne forordning. Det skal tas behørig hensyn til endringer i delsystemenes eller sikkerhetskomponentenes konstruksjon eller egenskaper og endringer i de harmoniserte standardene eller andre tekniske spesifikasjoner som det vises til i samsvarserklæringen for delsystemet eller sikkerhetskomponenten.

Når det anses som hensiktsmessig ut fra risikoen forbundet med et delsystem eller en sikkerhetskomponent, skal produsentene, for å verne passasjerers, driftspersonells og tredjeparts sikkerhet, ta stikkprøver av delsystemer eller sikkerhetskomponenter som er gjort tilgjengelig på markedet, undersøke og om nødvendig føre et register over klager på delsystemer eller sikkerhetskomponenter som ikke oppfyller kravene, og tilbakekallinger av slike delsystemer og sikkerhetskomponenter, samt holde distributørene underrettet om all slik overvåking.

5. Produsentene skal påse at delsystemer eller sikkerhetskomponenter som de bringer i omsetning, er påført et type-, parti- eller serienummer eller et annet element som gjør det mulig å identifisere dem.

Dersom dette ikke er mulig på grunn av delsystemets eller sikkerhetskomponentens størrelse eller art, skal produsentene sikre at de påkrevde opplysningene står på emballasjen eller i et dokument som følger med delsystemet eller sikkerhetskomponenten.

6. Produsentene skal angi navn, firma eller registrert varemerke og kontaktadresse på delsystemet eller sikkerhetskomponenten eller, dersom dette ikke er mulig, på emballasjen eller i et dokument som følger med delsystemet eller sikkerhetskomponenten. Adressen skal angi ett enkelt sted der produsenten kan kontaktes. Kontaktopplysningene skal skrives på et språk som brukere og markedstilsynsmyndighetene lett kan forstå. Dersom produsenten angir en nettadresse, skal vedkommende sørge for at opplysningene på nettstedet er tilgjengelige og holdes oppdaterte.

7. Produsentene skal påse at delsystemet eller sikkerhetskomponenten ledsages av et eksemplar av EU-samsvarserklæringen og av bruksanvisninger og sikkerhetsopplysninger på et språk fastsatt av den berørte medlemsstaten som brukerne lett kan forstå. Bruksanvisningene og sikkerhetsinformasjonen skal være tydelig, forståelig og leselig.

Dersom det leveres et stort antall delsystemer eller sikkerhetskomponenter til en og samme markedsdeltaker eller bruker, kan imidlertid det aktuelle partiet eller den aktuelle forsendelsen ledsages av ett eksemplar av EU-samsvarserklæringen.

8. Produsenter som anser eller har grunn til å tro at et delsystem eller en sikkerhetskomponent som de har brakt i omsetning, ikke er i samsvar med denne forordning, skal umiddelbart treffe de korrigerende tiltakene som er nødvendige for å bringe delsystemet eller sikkerhetskomponenten i samsvar med kravene, eller eventuelt for å trekke det/den tilbake eller tilbakekalle det/den. Dersom delsystemet eller sikkerhetskomponenten utgjør en risiko, skal produsentene dessuten umiddelbart underrette vedkommende nasjonale myndigheter i de medlemsstatene der de har gjort delsystemet eller sikkerhetskomponenten tilgjengelig på markedet, om dette, og gi nærmere opplysninger om særlig det manglende samsvaret og eventuelle korrigerende tiltak som er truffet.

9. Produsentene skal på begrunnet anmodning fra vedkommende nasjonale myndighet gi denne all informasjon og dokumentasjon som er nødvendig for å vise at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er i samsvar med denne forordning, på et språk som myndigheten lett kan forstå. Denne informasjonen og dokumentasjonen kan gis på papir eller i elektronisk form. De skal på anmodning fra nevnte myndighet samarbeide med denne om eventuelle tiltak som treffes for å fjerne risikoene forbundet med delsystemer eller sikkerhetskomponenter som de har brakt i omsetning.

Artikkel 12

Representanter

1. En produsent kan ved en skriftlig fullmakt utpeke en representant.

Forpliktelsene fastsatt i artikkel 11 nr. 1 og forpliktelsen til å utarbeide teknisk dokumentasjon skal ikke utgjøre en del av representantens fullmakt.

2. En representant skal utføre de oppgavene som er angitt i fullmakten fra produsenten. Fullmakten skal gi representanten mulighet til å utføre minst følgende oppgaver:

- a) Oppbevare EU-samsvarserklæringen og den tekniske dokumentasjonen og kunne stille den til rådighet for nasjonale markedstilsynsmyndigheter i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning.
- b) Etter begrunnet anmodning fra vedkommende nasjonale myndighet gi denne all informasjon og dokumentasjon som er nødvendig for å vise at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er i samsvar med regelverket.
- c) På anmodning fra vedkommende nasjonale myndigheter samarbeide med dem om alle tiltak som treffes for å fjerne risikoene forbundet med delsystemer eller sikkerhetskomponenter som omfattes av representantens fullmakt.

Artikkel 13

Importørens forpliktelser

1. Importørene skal bringe i omsetning bare delsystemer eller sikkerhetskomponenter som oppfyller kravene.

2. Før importørene bringer et delsystem eller en sikkerhetskomponent i omsetning, skal de påse at produsenten har gjennomført den relevante framgangsmåten for samsvarsvurdering nevnt i artikkel 18. De skal påse at produsenten har utarbeidet den tekniske dokumentasjonen, at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er påført CE-merkingen og ledsages av et eksemplar av EU-samsvarserklæringen, av bruksanvisninger og sikkerhetsopplysninger, og eventuelt av andre nødvendige dokumenter, og at produsenten har oppfylt kravene fastsatt i artikkel 11 nr. 5 og 6.

Dersom en importør anser eller har grunn til å tro at et delsystem eller en sikkerhetskomponent ikke er i samsvar med de gjeldende grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II, skal vedkommende ikke bringe delsystemet eller sikkerhetskomponenten i omsetning før det/den er brakt i samsvar med kravene. Dersom delsystemet eller sikkerhetskomponenten utgjør en risiko, skal importøren dessuten underrette produsenten og markedstilsynsmyndighetene om dette.

3. Importørene skal angi navn, firma eller registrert varemerke og kontaktadresse på delsystemet eller sikkerhetskomponenten eller, dersom dette ikke er mulig, på emballasjen eller i et dokument som følger med delsystemet eller sikkerhetskomponenten. Kontaktopplysningene skal skrives på et språk som brukere og markedstilsynsmyndigheter lett kan forstå.

Dersom importøren angir en nettside, skal vedkommende sørge for at opplysningene på nettstedet er tilgjengelige og holdes oppdaterte.

4. Importørene skal påse at delsystemet eller sikkerhetskomponenten ledsages av bruksanvisninger og sikkerhetsopplysninger på et språk fastsatt av den berørte medlemsstaten som brukerne lett kan forstå.

5. Importørene skal så lenge de har ansvar for et delsystem eller en sikkerhetskomponent, sikre at lagrings- eller transportvilkårene ikke setter dets/dens samsvar med de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II i fare.

6. Når det anses som hensiktsmessig ut fra risikoen forbundet med et delsystem eller en sikkerhetskomponent, skal importørene, for å verne passasjerers, driftspersonells og tredjeparts sikkerhet, ta stikkprøver av delsystemer eller sikkerhetskomponenter som er gjort tilgjengelig på markedet, undersøke og om nødvendig føre et register over klager på delsystemer eller sikkerhetskomponenter som ikke oppfyller kravene, og tilbakekallinger av slike delsystemer og sikkerhetskomponenter, samt holde distributørene underrettet om all slik overvåking.

7. Importører som anser eller har grunn til å tro at et delsystem eller en sikkerhetskomponent som de har brakt i omsetning, ikke er i samsvar med denne forordning, skal umiddelbart treffe de korrigerende tiltakene som er nødvendige for å bringe delsystemet eller sikkerhetskomponenten i samsvar med kravene, eller eventuelt for å trekke det/den tilbake eller tilbakekalle det/den. Dersom delsystemet eller sikkerhetskomponenten utgjør en risiko, skal importørene dessuten umiddelbart underrette vedkommende nasjonale myndigheter i de medlemsstatene der de har gjort delsystemet eller sikkerhetskomponenten tilgjengelig på markedet, om dette, og gi nærmere opplysninger om særlig det manglende samsvaret og eventuelle korrigerende tiltak som er truffet.

8. Importørene skal i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning, oppbevare et eksemplar av EU-samsvarserklæringen og kunne stille den til rådighet for markedstilsynsmyndighetene, og skal påse at den tekniske dokumentasjonen på anmodning kan gjøres tilgjengelig for disse myndighetene.

9. Importørene skal på begrunnet anmodning fra vedkommende nasjonale myndighet gi denne all informasjon og dokumentasjon som er nødvendig for å vise at et delsystem eller en sikkerhetskomponent er i samsvar med kravene, på et språk som myndigheten lett kan forstå. Denne informasjonen og dokumentasjonen kan gis på papir eller i elektronisk form. De skal på anmodning fra nevnte myndighet samarbeide med denne om eventuelle tiltak som treffes for å fjerne risikoene forbundet med delsystemer eller sikkerhetskomponenter som de har brakt i omsetning.

Artikkel 14

Distributørens forpliktelser

1. Når distributørene gjør et delsystem eller en sikkerhetskomponent tilgjengelig på markedet, skal de utvise behørig aktsomhet med hensyn til kravene i denne forordning.

2. Før distributørene gjør et delsystem eller en sikkerhetskomponent tilgjengelig på markedet, skal de verifisere at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er påført CE-merkingen og ledsages av et eksemplar av EU-samsvarserklæringen, bruksanvisninger og sikkerhetsopplysninger, og eventuelt av andre nødvendige dokumenter, på et språk som brukerne lett kan forstå, som fastsatt av den berørte medlemsstaten, og at produsenten og importøren har oppfylt kravene fastsatt i henholdsvis artikkel 11 nr. 5 og 6 og artikkel 13 nr. 3.

Dersom en distributør anser eller har grunn til å tro at et delsystem eller en sikkerhetskomponent ikke er i samsvar med de gjeldende grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II, skal vedkommende ikke gjøre delsystemet eller sikkerhetskomponenten tilgjengelig på markedet før det/den er brakt i samsvar med kravene. Dersom delsystemet eller sikkerhetskomponenten utgjør en risiko, skal distributøren dessuten underrette produsenten eller importøren samt markedstilsynsmyndighetene om dette.

3. Distributørene skal så lenge de har ansvar for et delsystem eller en sikkerhetskomponent, sikre at lagrings- eller transportvilkårene ikke setter dets/dens samsvar med de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II i fare.

4. Distributører som anser eller har grunn til å tro at et delsystem eller en sikkerhetskomponent som de har gjort tilgjengelig på markedet, ikke er i samsvar med denne forordning, skal sørge for at de korrigerende tiltakene som er nødvendige for å bringe delsystemet eller sikkerhetskomponenten i samsvar med kravene, eller eventuelt for å trekke det/den tilbake eller tilbakekalle det/den, blir truffet. Dersom delsystemet eller sikkerhetskomponenten utgjør en risiko, skal distributørene dessuten umiddelbart underrette vedkommende nasjonale myndigheter i de medlemsstatene der de har gjort delsystemet eller sikkerhetskomponenten tilgjengelig på markedet, om dette, og gi nærmere opplysninger om særlig det manglende samsvaret og eventuelle korrigerende tiltak som er truffet.

5. Distributørene skal på begrunnet anmodning fra vedkommende nasjonale myndighet gi denne all informasjon og dokumentasjon som er nødvendig for å vise at et delsystem eller en sikkerhetskomponent er i samsvar med kravene. Denne informasjonen og dokumentasjonen kan gis på papir eller i elektronisk form. De skal på anmodning fra nevnte myndighet samarbeide med denne om eventuelle tiltak som treffes for å fjerne risikoene forbundet med delsystemer eller sikkerhetskomponenter som de har gjort tilgjengelig på markedet.

Artikkel 15

Tilfeller der produsentenes forpliktelser får anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør skal anses som produsent ved anvendelsen av denne forordning og være underlagt produsentens forpliktelser i henhold til artikkel 11 når vedkommende bringer et delsystem eller en sikkerhetskomponent i omsetning under sitt navn eller varemerke eller endrer et delsystem eller en sikkerhetskomponent som allerede er brakt i omsetning, på en slik måte at det kan påvirke oppfyllelsen av kravene i denne forordning.

Artikkel 16

Identifisering av markedsdeltakere

Markedsdeltakerne skal på anmodning identifisere følgende for markedstilsynsmyndighetene:

- a) Alle markedsdeltakere som har levert et delsystem eller en sikkerhetskomponent til dem.
- b) Alle markedsdeltakere og alle personer som har ansvar for et taubaneanlegg, som de har levert et delsystem eller en sikkerhetskomponent til.

Markedsdeltakerne skal kunne framlegge opplysningene nevnt i første ledd i 30 år etter at de har fått levert eller har levert delsystemet eller sikkerhetskomponenten.

KAPITTEL III

DELSYSTEMERS OG SIKKERHETSKOMPONENTERS SAMSVAR*Artikkel 17***Samsvarsformodning for delsystemer og sikkerhetskomponenter**

Delsystemer eller sikkerhetskomponenter som er i samsvar med harmoniserte standarder eller deler av slike som det er offentliggjort henvisninger til i *Den europeiske unions tidende*, skal formodes å være i samsvar med de grunnleggende kravene i vedlegg II som omfattes av disse standardene eller disse delene av dem.

*Artikkel 18***Framgangsmåter for samsvarsvurdering**

1. Før et delsystem eller en sikkerhetskomponent bringes i omsetning, skal produsenten underkaste delsystemet eller sikkerhetskomponenten en samsvarsvurdering etter framgangsmåten i nr. 2.
2. Delsystemers og sikkerhetskomponenters samsvar skal vurderes ved hjelp av en av følgende framgangsmåter for samsvarsvurdering etter produsentens valg:
 - a) EU-typeprøving (modul B – produksjonstype), som fastsatt i vedlegg III, i kombinasjon med én av følgende framgangsmåter:
 - i) Typesamsvar basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen (modul D), som fastsatt i vedlegg IV.
 - ii) Typesamsvar basert på verifisering av delsystemer eller sikkerhetskomponenter (modul F), som fastsatt i vedlegg V.
 - b) Samsvar basert på verifisering av enkeltexemplarer (modul G), som fastsatt i vedlegg VI.
 - c) Samsvar basert på full kvalitetssikring og konstruksjonskontroll (modul H 1), som fastsatt i vedlegg VII.
3. Dokumenter og korrespondanse i forbindelse med framgangsmåter for samsvarsvurdering skal utarbeides på et offisielt språk i medlemsstaten der det meldte organet som gjennomfører framgangsmåtene nevnt i nr. 2, er etablert, eller på et språk som er godkjent av dette organet.

*Artikkel 19***EU-samsvarserklæring**

1. EU-samsvarserklæringen for et delsystem eller en sikkerhetskomponent skal bekrefte at det er påvist at de grunnleggende kravene i vedlegg II er oppfylt.
2. EU-samsvarserklæringen skal utformes i henhold til malen i vedlegg IX, inneholde de elementene som er angitt i de relevante modulene i vedlegg III–VII, og oppdateres kontinuerlig. Den skal følge med delsystemet eller sikkerhetskomponenten og skal oversettes til det eller de språkene som kreves av den medlemsstaten der delsystemet eller sikkerhetskomponenten bringes i omsetning eller gjøres tilgjengelig på markedet.
3. Dersom et delsystem eller en sikkerhetskomponent omfattes av mer enn én unionsrettsakt som krever en EU-samsvarserklæring, skal det utarbeides en enkelt EU-samsvarserklæring for alle disse unionsrettsaktene. Erklæringen skal angi hvilke unionsrettsakter den gjelder, herunder henvisninger til hvor de er kunngjort.
4. Ved å utarbeide EU-samsvarserklæringen påtar produsenten seg ansvaret for at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er i samsvar med kravene i denne forordning.

*Artikkel 20***Allmenne prinsipper for CE-merking**

CE-merkingen er underlagt de allmenne prinsippene i artikkel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

*Artikkel 21***Regler og vilkår for påføring av CE-merking**

1. CE-merkingen skal påføres delsystemet eller sikkerhetskomponenten eller merkeplaten og være synlig, lett leselig og ikke kunne slettes. Dersom dette ikke er mulig pga. delsystemets eller sikkerhetskomponentens art, skal den påføres emballasjen og de dokumentene som følger med delsystemet eller sikkerhetskomponenten.
2. CE-merkingen skal påføres før delsystemet eller sikkerhetskomponenten bringes i omsetning.
3. CE-merkingen skal etterfølges av identifikasjonsnummeret til det meldte organet som er involvert i produksjonskontrollen. Det meldte organets identifikasjonsnummer skal påføres av organet selv eller av produsenten eller dennes representant etter organets anvisning.
4. CE-merkingen og identifikasjonsnummeret nevnt i nr. 3 kan etterfølges av et annet merke som angir en særlig risiko eller bruk.
5. Medlemsstatene skal basere seg på eksisterende ordninger for å sikre at reglene for CE-merkingen brukes korrekt, og treffe egnede tiltak i tilfelle urettmessig bruk av merkingen.

KAPITTEL IV

MELDING AV SAMSVARSVURDERINGSORGANER*Artikkel 22***Melding**

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om hvilke organer som har tillatelse til å utføre samsvarsvurdering som tredjepart i henhold til denne forordning.

*Artikkel 23***Meldermyndigheter**

1. Medlemsstatene skal utpeke en meldermyndighet som skal ha ansvar for å opprette og gjennomføre de nødvendige framgangsmåtene for vurdering og melding av samsvarsvurderingsorganer og tilsyn med meldte organer, herunder samsvar med artikkel 28.
2. Medlemsstatene kan beslutte at vurdering og tilsyn som omhandlet i nr. 1 skal utføres av et nasjonalt akkrediteringsorgan som definert i forordning (EF) nr. 765/2008, i samsvar med bestemmelsene i samme forordning.
3. Dersom meldermyndigheten delegerer eller på annen måte overlater vurderingen, meldingen eller tilsynet nevnt i nr. 1 i denne artikkel til et organ som ikke er offentlig, skal dette organet være et rettssubjekt og være tilsvarende underlagt kravene i artikkel 24. I tillegg skal det ha truffet tiltak til dekning av erstatningsansvar som kan oppstå som følge av dets virksomhet.
4. Meldermyndigheten skal påta seg det fulle ansvaret for de oppgavene som utføres av organet nevnt i nr. 3.

*Artikkel 24***Krav til meldermyndigheter**

1. En meldermyndighet skal opprettes på en slik måte at det ikke oppstår interessekonflikter med samsvarsvurderingsorganene.
2. En meldermyndighet skal være organisert og drives på en slik måte at det sikres objektivitet og upartiskhet i dens virksomhet.
3. En meldermyndighet skal være organisert på en slik måte at alle beslutninger om melding av et samsvarsvurderingsorgan treffes av kvalifiserte personer som ikke er de samme som dem som har utført vurderingen.
4. En meldermyndighet skal ikke tilby eller utøve noen virksomhet som samsvarsvurderingsorganer utøver, eller yte rådgivningstjenester på kommersielt eller konkurransemessig grunnlag.
5. En meldermyndighet skal sikre at opplysningene den innhenter, behandles fortrolig.
6. En meldermyndighet skal ha tilstrekkelig med kvalifisert personell til rådighet til å kunne utføre sine oppgaver på en tilfredsstillende måte.

*Artikkel 25***Meldermyndigheters opplysningsplikt**

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om sine framgangsmåter for vurdering og melding av samsvarsvurderingsorganer og tilsyn med meldte organer, samt om eventuelle endringer av disse framgangsmåtene.

Kommisjonen skal offentliggjøre disse opplysningene.

*Artikkel 26***Krav til meldte organer**

1. I forbindelse med melding skal et samsvarsvurderingsorgan oppfylle kravene fastsatt i nr. 2–11.
2. Et samsvarsvurderingsorgan skal opprettes i henhold til en medlemsstats nasjonale rett og ha status som rettssubjekt.
3. Et samsvarsvurderingsorgan skal være en tredjepart som er uavhengig av den organisasjonen eller det delsystemet eller den sikkerhetskomponenten det vurderer.

Et organ som tilhører en næringslivs- eller yrkesorganisasjon som representerer foretak som deltar i utforming, produksjon, levering, montering, bruk eller vedlikehold av delsystemer eller sikkerhetskomponenter som organet vurderer, kan anses for å være et slikt organ, forutsatt at det er påvist at organet er uavhengig, og at det ikke foreligger interessekonflikter.

4. Et samsvarsvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personellet som har ansvar for å foreta samsvarsvurderingene, skal ikke være konstruktør, produsent, leverandør, installatør, kjøper, eier, bruker eller vedlikeholder av de delsystemene eller sikkerhetskomponentene de vurderer, og heller ikke være representant for noen av disse partene. Dette skal ikke hindre bruk av vurderte delsystemer eller sikkerhetskomponenter som er nødvendige for samsvarsvurderingsorganets virksomhet, eller bruk av slike delsystemer eller sikkerhetskomponenter for personlige formål.

Et samsvarsvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personellet som har ansvar for å foreta samsvarsvurderingene, skal ikke delta direkte i utforming, produksjon eller konstruksjon, markedsføring, installasjon, bruk eller vedlikehold av disse delsystemene eller sikkerhetskomponentene, og heller ikke representere parter som deltar i slik virksomhet. De skal ikke delta i noen form for virksomhet som kan påvirke deres uavhengige vurdering eller integritet i forbindelse med den samsvarsvurderingsvirksomheten de er meldt for. Dette skal særlig gjelde rådgivningstjenester.

Samsvarsvurderingsorganer skal sikre at deres datterforetaks eller underleverandørers virksomhet ikke påvirker fortroligheten, objektiviteten eller upartiskheten i organenes samsvarsvurderingsvirksomhet.

5. Samsvarsvurderingsorganer og deres personell skal utøve samsvarsvurderingen med størst mulig faglig integritet og inneha de tekniske kvalifikasjonene som er nødvendige på det aktuelle området, og de skal ikke være utsatt for noen form for press eller påvirkning, særlig av økonomisk art, som vil kunne påvirke deres skjønn eller resultatene av deres samsvarsvurdering, særlig ikke fra personer eller grupper av personer som har interesse av resultatene av denne virksomheten.

6. Et samsvarsvurderingsorgan skal kunne utføre alle samsvarsvurderingsoppgaver som det er tildelt i samsvar med vedlegg III–VII, og som det er meldt for, uansett om disse oppgavene utføres av samsvarsvurderingsorganet selv eller på dets vegne og ansvar.

Et samsvarsvurderingsorgan skal til enhver tid og for hver framgangsmåte for samsvarsvurdering og hver type eller kategori av delsystemer eller sikkerhetskomponenter som det er meldt for, ha til rådighet tilstrekkelig med

- a) personell med teknisk kunnskap og tilstrekkelig og relevant erfaring til å utføre samsvarsvurderingsoppgavene,
- b) beskrivelser av framgangsmåter for samsvarsvurdering som sikrer åpenhet og mulighet til å gjenta disse framgangsmåtene. Organet skal ha egnede prinsipper og framgangsmåter for å skille mellom oppgaver det utfører som et meldt organ, og annen virksomhet,
- c) framgangsmåter for utøvelse av virksomhet som tar behørig hensyn til foretakets størrelse, sektoren det opererer i, dets struktur, kompleksiteten av det aktuelle delsystemets eller sikkerhetskomponentens teknologi og om produksjonsprosessens art er masse- eller serieproduksjon.

Et samsvarsvurderingsorgan skal ha nødvendige midler til på en egnet måte å kunne utføre de tekniske og administrative oppgavene som er forbundet med samsvarsvurderingen, og skal ha tilgang til alt nødvendig utstyr og alle nødvendige anlegg.

7. Personellet som har ansvar for å foreta samsvarsvurderinger, skal ha

- a) solid teknisk og yrkesrettet opplæring som omfatter all samsvarsvurderingsvirksomhet som samsvarsvurderingsorganet er meldt for,
- b) tilfredsstillende kunnskap om de kravene som gjelder for de vurderingene de foretar, og den nødvendige myndigheten til å foreta disse vurderingene,
- c) tilfredsstillende kunnskap om og forståelse av de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II, de gjeldende harmoniserte standardene og de relevante bestemmelsene i Unionens harmoniseringsregelverk og i nasjonal lovgivning,
- d) kvalifikasjoner til å utarbeide sertifikater, protokoller og rapporter som viser at vurderingene er foretatt.

8. Det skal sikres at samsvarsvurderingsorganene, deres øverste ledelse og det personellet som har ansvar for å foreta samsvarsvurderingene, er upartiske.

Godtgjøringen til et samsvarsvurderingsorgans øverste ledelse og til personellet som har ansvar for å foreta samsvarsvurderingene, skal ikke være avhengig av antall vurderinger som foretas, eller av resultatet av disse vurderingene.

9. Samsvarsvurderingsorganene skal tegne ansvarsforsikring, med mindre staten påtar seg ansvar i henhold til nasjonal rett, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for samsvarsvurderingen.

10. Samsvarsvurderingsorganets personell skal være underlagt taushetsplikt med hensyn til alle opplysninger de innhenter når de utfører sine oppgaver i henhold til vedlegg III–VII, eller enhver internrettslig bestemmelse som gir det virkning, unntatt overfor vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der det utøver sin virksomhet. Eiendomsretten skal vernes.

11. Samsvarsvurderingsorganene skal delta i eller sikre at deres personell som har ansvar for å foreta samsvarsvurderingene, blir underrettet om relevant standardiseringsvirksomhet og virksomheten til samordningsgruppen for meldte organer opprettet i henhold til denne forordning, og skal anvende de forvaltningsvedtakene og dokumentene som denne gruppens arbeid munner ut i, som generelle retningslinjer.

Artikkel 27

Formodning om samsvar for meldte organer

Dersom et samsvarsvurderingsorgan viser at det overholder kriteriene fastsatt i relevante harmoniserte standarder eller deler av disse som det er offentliggjort henvisninger til i *Den europeiske unions tidende*, skal det formodes å oppfylle kravene i artikkel 26 i den utstrekning de gjeldende harmoniserte standardene omfatter nevnte krav.

Artikkel 28

Meldte organers datterforetak og underleverandører

1. Dersom et meldt organ overdrar bestemte oppgaver i forbindelse med samsvarsvurderingen til en underleverandør eller et datterforetak, skal det sikre at underleverandøren eller datterforetaket oppfyller kravene i artikkel 26 og underrette meldermyndigheten om dette.
2. Meldte organer skal påta seg det fulle ansvar for de oppgavene som blir utført av underleverandører eller datterforetak, uansett hvor disse er etablert.
3. Oppgaver kan overdras til en underleverandør eller et datterforetak bare dersom kunden har gitt sitt samtykke.
4. Meldte organer skal kunne stille til rådighet for meldermyndigheten de relevante dokumentene om vurderingen av underleverandørens eller datterforetakets kvalifikasjoner og de oppgavene de har utført i henhold til vedlegg III–VII.

Artikkel 29

Søknad om melding

1. Et samsvarsvurderingsorgan skal innlevere en søknad om melding til meldermyndigheten i den medlemsstaten der det er etablert.
2. Søknaden om melding skal ledsages av en beskrivelse av den samsvarsvurderingsvirksomheten, den eller de samsvarsvurderingsmodulene og det eller de delsystemene eller den eller de sikkerhetskomponentene som organet hevder å være kompetent for, samt et eventuelt akkrediteringsbevis utstedt av et nasjonalt akkrediteringsorgan der det bekreftes at samsvarsvurderingsorganet oppfyller kravene fastsatt i artikkel 26.
3. Dersom det berørte samsvarsvurderingsorganet ikke kan framlegge et akkrediteringsbevis, skal det gi meldermyndigheten all den dokumentasjonen som er nødvendig for å kontrollere, bekrefte og regelmessig føre tilsyn med at organet oppfyller kravene fastsatt i artikkel 26.

Artikkel 30

Framgangsmåte for melding

1. Meldermyndighetene kan melde bare samsvarsvurderingsorganer som har oppfylt kravene i artikkel 26.
2. De skal underrette Kommissjonen og de andre medlemsstatene ved hjelp av det elektroniske meldingsverktøyet som Kommissjonen har utviklet og forvalter.

3. Meldingen skal inneholde fullstendige opplysninger om samsvarsvurderingsvirksomheten, den eller de aktuelle samsvarsvurderingsmodulene, det eller de aktuelle delsystemene eller den eller de aktuelle sikkerhetskomponentene, samt relevant attestasjon på kompetanse.

4. Dersom en melding ikke bygger på et akkrediteringsbevis som omhandlet i artikkel 29 nr. 2, skal meldermyndigheten gi Kommisjonen og de andre medlemsstatene dokumentasjon som bekrefter samsvarsvurderingsorganets kompetanse, og de ordningene som er innført for å sikre at det vil bli ført regelmessig tilsyn med organet, og at organet fortsatt vil oppfylle kravene i artikkel 26.

5. Vedkommende organ kan utøve virksomhet som meldt organ bare dersom Kommisjonen eller de andre medlemsstatene ikke har reist innvendinger mot dette innen to uker når det gjelder en melding der det er benyttet et akkrediteringsbevis, eller innen to måneder når det gjelder en melding der det ikke er benyttet et slikt bevis.

Bare et slikt organ anses som et meldt organ i henhold til denne forordning.

6. Meldermyndigheten skal underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om eventuelle senere relevante endringer av meldingen.

Artikkel 31

Identifikasjonsnumre og lister over meldte organer

1. Kommisjonen skal tildele et meldt organ et identifikasjonsnummer.

Den skal tildele organet bare ett slikt nummer selv om det er meldt i henhold til flere unionsrettsakter.

2. Kommisjonen skal offentliggjøre listen over de organene som er meldt i henhold til denne forordning, herunder identifikasjonsnumrene de har fått tildelt, og den virksomheten de er meldt for.

Kommisjonen skal påse at listen holdes oppdatert.

Artikkel 32

Endringer av meldinger

1. Dersom meldermyndigheten har fastslått eller er blitt underrettet om at et meldt organ ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 26, eller at det ikke oppfyller sine forpliktelser, skal meldermyndigheten enten begrense, midlertidig oppheve eller trekke tilbake meldingen, avhengig av hvor alvorlig den manglende oppfyllelsen av disse kravene eller forpliktelsene er. Den skal umiddelbart underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette.

2. Ved begrenning, midlertidig oppheving eller tilbaketrekking av en melding eller dersom det meldte organet har opphørt med sin virksomhet, skal meldermedlemsstaten treffe egnede tiltak for å sikre at organets arkiver enten blir behandlet av et annet meldt organ eller blir gjort tilgjengelig for de ansvarlige meldermyndighetene og markedstilsynsmyndighetene på deres anmodning.

Artikkel 33

Tvil om meldte organers kompetanse

1. Kommisjonen skal undersøke alle saker der den er i tvil om eller er blitt gjort oppmerksom på at det foreligger tvil om kompetansen til et meldt organ, eller tvil om hvorvidt et meldt organ fortsatt oppfyller de kravene og det ansvaret det er underlagt.

2. Meldermedlemsstaten skal på anmodning gi Kommisjonen alle opplysninger om grunnlaget for meldingen eller opprettholdelsen av det berørte meldte organets kompetanse.

3. Kommisjonen skal sikre at alle følsomme opplysninger som den innhenter under sine undersøkelser, behandles fortrolig.
4. Dersom Kommisjonen fastslår at et meldt organ ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller kravene som gjelder for meldingen, skal den vedta en gjennomføringsrettsakt som pålegger meldermedlemsstaten å treffe nødvendige korrigerende tiltakene, herunder om nødvendig tilbaketrekking av meldingen.

Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas i samsvar med rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 44 nr. 2.

Artikkel 34

Meldte organers driftsmessige forpliktelser

1. Meldte organer skal foreta samsvarsvurderinger etter framgangsmåtene for samsvarsvurdering fastsatt i vedlegg III–VII.
2. Samsvarsvurderingene skal foretas på en måte som står i forhold til målet, slik at markedsdeltakere ikke pålegges unødige byrder.

Samsvarsvurderingsorganene skal utøve sin virksomhet slik at det tas behørig hensyn til foretakets størrelse, sektoren det opererer i, dets struktur, kompleksiteten av det aktuelle delsystemets eller den aktuelle sikkerhetskomponentens teknologi og om produksjonsprosessens art er masse- eller serieproduksjon.

I den forbindelse skal de likevel overholde den graden av strenghet og det vernivået som kreves for at delsystemet eller sikkerhetskomponenten skal være i samsvar med denne forordning.

3. Dersom et meldt organ finner at en produsent ikke har oppfylt de grunnleggende kravene fastsatt i vedlegg II eller tilsvarende harmoniserte standarder eller andre tekniske spesifikasjoner, skal det kreve at produsenten treffer egnede korrigerende tiltak, og skal ikke utstede et sertifikat eller en beslutning om godkjenning.
4. Dersom et meldt organ i forbindelse med kontroll av samsvar etter utstedelsen av et sertifikat eller en beslutning om godkjenning finner at et delsystem eller en sikkerhetskomponent ikke lenger er i samsvar med kravene, skal det kreve at produsenten treffer egnede korrigerende tiltak, og om nødvendig midlertidig oppheve eller trekke tilbake sertifikatet eller beslutningen om godkjenning.
5. Dersom det ikke treffes korrigerende tiltak, eller dersom de ikke har den ønskede virkning, skal det meldte organet begrense, midlertidig oppheve eller trekke tilbake eventuelle sertifikater eller beslutninger om godkjenning, alt etter hva som er hensiktsmessig.

Artikkel 35

Klager på beslutninger truffet av meldte organer

Meldte organer skal sørge for at det er adgang til å klage på deres beslutninger.

Artikkel 36

Meldte organers opplysningsplikt

1. Meldte organer skal underrette meldermyndigheten om følgende:
 - a) Alle tilfeller av avslag, begrensning, midlertidig oppheving eller tilbaketrekking av et sertifikat eller en beslutning om godkjenning.
 - b) Alle omstendigheter som påvirker omfanget av eller vilkårene for melding.
 - c) Alle anmodninger de har mottatt fra markedstilsynsmyndighetene vedrørende opplysninger om samsvarsvurderingsvirksomhet.
 - d) På anmodning, samsvarsvurderingsvirksomhet som er utøvd innenfor rammen av deres melding, og all annen virksomhet som er utøvd, herunder grensekryssende virksomhet og underleveranser.

2. Meldte organer skal gi de andre organene som er meldt i henhold til denne forordning, og som utfører tilsvarende former for samsvarsvurdering av de samme delsystemene eller sikkerhetskomponentene, alle relevante opplysninger om spørsmål knyttet til negative og, på anmodning, positive resultater av samsvarsvurderinger.

Artikkel 37

Erfaringsutveksling

Kommisjonen skal sørge for at det organiseres erfaringsutveksling mellom medlemsstatenes nasjonale myndigheter med ansvar for meldingspolitikken.

Artikkel 38

Samordning av meldte organer

Kommisjonen skal sørge for at egnet samordning av og samarbeid mellom organer som er meldt i henhold til denne forordning, blir iverksatt og forvaltet på en hensiktsmessig måte i form av en samordningsgruppe av meldte organer for taubaneanlegg.

Meldte organer skal delta i arbeidet til denne gruppen, enten direkte eller gjennom utpekte representanter.

KAPITTEL V

TILSYN MED UNIONSMARKEDET, KONTROLL AV DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER SOM INNFØRES PÅ UNIONSMARKEDET, OG UNIONSFRAMGANGSMÅTE VED BESLUTNINGER OM BESKYTTELSESTILTAK

Artikkel 39

Tilsyn med unionsmarkedet og kontroll av delsystemer og sikkerhetskomponenter som innføres på unionsmarkedet

Artikkel 15 nr. 3 og artikkel 16–29 i forordning (EF) nr. 765/2008 får anvendelse på delsystemer og sikkerhetskomponenter.

Artikkel 40

Framgangsmåte på nasjonalt plan for behandling av delsystemer og sikkerhetskomponenter som utgjør en risiko

1. Dersom markedstilsynsmyndighetene i en medlemsstat har tilstrekkelig grunn til å anta at et delsystem og en sikkerhetskomponent som omfattes av denne forordning, utgjør en risiko for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom, skal de foreta en vurdering av det aktuelle delsystemet eller den aktuelle sikkerhetskomponenten som omfatter alle relevante krav fastsatt i denne forordning. De berørte markedsdeltakerne skal ved behov samarbeide med markedstilsynsmyndighetene for dette formål.

Dersom markedstilsynsmyndighetene ved vurderingen nevnt i første ledd finner at delsystemet eller sikkerhetskomponenten ikke er i samsvar med kravene i denne forordning, skal de omgående kreve at den berørte markedsdeltakeren treffer alle egnede korrigerende tiltak for å bringe delsystemet eller sikkerhetskomponenten i samsvar med kravene, trekke tilbake eller tilbakekalle delsystemet eller sikkerhetskomponenten fra markedet innen en rimelig frist som de fastsetter ut fra risikoen art.

Markedstilsynsmyndighetene skal underrette vedkommende meldte organ om dette.

Artikkel 21 i forordning (EF) nr. 765/2008 får anvendelse på tiltakene nevnt i annet ledd i dette nummer.

2. Dersom markedstilsynsmyndighetene anser at det manglende samsvaret ikke er begrenset til deres nasjonale territorium, skal de underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om resultatene av vurderingen og om de tiltakene de har pålagt markedsdeltakeren å treffe.
3. Markedsdeltakeren skal sikre at alle egnede korrigerende tiltak treffes med hensyn til alle aktuelle delsystemer og sikkerhetskomponenter som denne har gjort tilgjengelig på unionsmarkedet.
4. Dersom den berørte markedsdeltakeren ikke treffer egnede korrigerende tiltak innen fristen nevnt i nr. 1 annet ledd, skal markedstilsynsmyndighetene treffe alle nødvendige midlertidige tiltak for å forby eller begrense tilgjengeliggjøringen av delsystemene eller sikkerhetskomponentene på deres nasjonale marked, for å trekke dem tilbake fra dette markedet eller for å tilbakekalle dem.

Markedstilsynsmyndighetene skal omgående underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om disse tiltakene.

5. Opplysningene nevnt i nr. 4 annet ledd skal omfatte alle tilgjengelige opplysninger, særlig opplysninger som er nødvendige for å kunne identifisere det delsystemet eller den sikkerhetskomponenten som ikke oppfyller kravene, delsystemets eller sikkerhetskomponentens opprinnelse, arten av det påståtte manglende samsvaret og hvilken risiko som er involvert, arten og varigheten av de nasjonale tiltakene som er truffet, og de argumentene som den berørte markedsdeltakeren har framsatt. Markedstilsynsmyndighetene skal særlig angi om det manglende samsvaret skyldes
 - a) at delsystemet eller sikkerhetskomponenten ikke oppfyller krav som gjelder menneskers helse eller sikkerhet eller vern av eiendom, eller
 - b) mangler ved de harmoniserte standardene som er nevnt i artikkel 17, og som danner grunnlag for en samsvarsformodning.
6. Andre medlemsstater enn den medlemsstaten som har innledet framgangsmåten i henhold til denne artikkel, skal omgående underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om eventuelle tiltak som er truffet, eventuelle tilleggsopplysninger de måtte ha om det aktuelle delsystemets eller den aktuelle sikkerhetskomponentens manglende samsvar, og eventuelle innvendinger de måtte ha mot det nasjonale tiltaket som er truffet.
7. Dersom det innen tre måneder etter mottak av opplysningene nevnt i nr. 4 annet ledd, ikke er kommet innvendinger fra enten en medlemsstat eller Kommisjonen når det gjelder et midlertidig tiltak truffet av en medlemsstat, skal tiltaket anses som berettiget.
8. Medlemsstatene skal sørge for at det omgående treffes egnede begrensende tiltak med hensyn til det aktuelle delsystemet eller den aktuelle sikkerhetskomponenten, for eksempel at delsystemet eller sikkerhetskomponenten trekkes tilbake fra markedet.

Artikkel 41

Unionens framgangsmåte ved beslutninger om beskyttelsestiltak

1. Dersom det etter at framgangsmåten i artikkel 40 nr. 3 og 4 er fullført, reises innvendinger mot et tiltak truffet av en medlemsstat, eller dersom Kommisjonen anser at et nasjonalt tiltak strider mot Unionens regelverk, skal Kommisjonen omgående innlede samråd med medlemsstatene og den eller de berørte markedsdeltakerne og vurdere det nasjonale tiltaket. Kommisjonen skal på grunnlag av resultatene av denne vurderingen vedta en gjennomføringsrettsakt som fastslår om det nasjonale tiltaket er berettiget eller ikke.

Kommisjonen skal rette sin beslutning til alle medlemsstatene og umiddelbart gjøre den kjent for dem og for den eller de berørte markedsdeltakerne.

2. Dersom det nasjonale tiltaket anses som berettiget, skal alle medlemsstater treffe nødvendige tiltak for å sikre at det delsystemet eller den sikkerhetskomponenten som ikke oppfyller kravene, trekkes tilbake fra deres marked, og underrette Kommisjonen om dette. Dersom det nasjonale tiltaket anses som uberettiget, skal den berørte medlemsstaten trekke det tilbake.
3. Dersom det nasjonale tiltaket anses som berettiget, og delsystemets eller sikkerhetskomponentens manglende samsvar tilskrives mangler ved de harmoniserte standardene nevnt i artikkel 40 nr. 5 bokstav b) i denne forordning, skal Kommisjonen anvende framgangsmåten fastsatt i artikkel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

*Artikkel 42***Delsystemer eller sikkerhetskomponenter som oppfyller kravene, men som utgjør en risiko**

1. Når en medlemsstat etter å ha foretatt en vurdering i henhold til artikkel 40 nr. 1 finner at delsystemer eller sikkerhetskomponenter, selv om de er i samsvar med denne forordning, utgjør en risiko for menneskers helse eller sikkerhet eller for eiendom, skal den kreve at den berørte markedsdeltakeren treffer alle egnede tiltak for å sikre at de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene ikke lenger utgjør noen risiko når de bringes i omsetning, eller for å trekke tilbake eller tilbakekalle dem fra markedet innen en rimelig frist som medlemsstaten fastsetter ut fra risikoens art.
2. Markedsdeltakeren skal sikre at det treffes korrigerende tiltak med hensyn til alle aktuelle delsystemer eller sikkerhetskomponenter som denne har gjort tilgjengelig på unionsmarkedet.
3. Medlemsstaten skal umiddelbart underrette Kommissjonen og de andre medlemsstatene. Underretningen skal inneholde alle tilgjengelige opplysninger, særlig de dataene som er nødvendige for å identifisere det aktuelle delsystemet eller den aktuelle sikkerhetskomponenten, delsystemets eller sikkerhetskomponentens opprinnelse og forsyningskjede, den risikoen delsystemet eller sikkerhetskomponenten utgjør, samt arten og varigheten av de nasjonale tiltakene som er truffet.
4. Kommissjonen skal omgående innlede samråd med medlemsstatene og den eller de berørte markedsdeltakerne og vurdere de nasjonale tiltakene som er truffet. På grunnlag av resultatene av denne vurderingen skal Kommissjonen gjennomføringsrettsakter beslutte om tiltaket er berettiget eller ikke, og om nødvendig foreslå egnede tiltak.

Gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd i dette nummer skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 44 nr. 3.

I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til vern av menneskers helse og sikkerhet skal Kommissjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 44 nr. 4.

5. Kommissjonen skal rette sin beslutning til alle medlemsstatene og umiddelbart gjøre den kjent for dem og for den eller de berørte markedsdeltakerne.

*Artikkel 43***Formelt manglende samsvar**

1. Med forbehold for artikkel 40 skal en medlemsstat pålegge den berørte markedsdeltakeren å bringe det manglende samsvaret til opphør dersom medlemsstaten fastslår et av følgende tilfeller:
 - a) CE-merkingen er påført i strid med artikkel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller artikkel 21 i denne forordning.
 - b) CE-merkingen er ikke påført.
 - c) Identifikasjonsnummeret til det meldte organet som er involvert i produksjonskontrollen, er påført i strid med artikkel 21 eller er ikke påført.
 - d) EU-samsvarserklæringen følger ikke med delsystemet eller sikkerhetskomponenten.
 - e) Det er ikke utarbeidet noen EU-samsvarserklæring.
 - f) EU-samsvarserklæringen er ikke utarbeidet på riktig måte.
 - g) Den tekniske dokumentasjonen er enten ikke tilgjengelig eller ikke fullstendig.

- h) Opplysningene nevnt i artikkel 11 nr. 6 eller artikkel 13 nr. 3 mangler, er uriktige eller ufullstendige.
- i) Eventuelle andre administrative krav fastsatt i artikkel 11 eller artikkel 13 er ikke oppfylt.

2. Dersom det manglende samsvaret nevnt i nr. 1 vedvarer, skal den berørte medlemsstaten treffe alle egnede tiltak for å begrense eller forby tilgjengeliggjøring av delsystemet eller sikkerhetskomponenten på markedet eller påse at delsystemet eller sikkerhetskomponenten tilbakekalles eller trekkes tilbake fra markedet.

KAPITTEL VI

KOMITÉPROSEDYRE, OVERGANGSBESTEMMELSER OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 44

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for taubaneanlegg. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikkel 5 i samme forordning anvendelse.
5. Kommisjonen skal rådføre seg med komiteen i enhver sak der samråd med sektoreksperter kreves i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012 eller annet unionsregelverk.

Komiteen kan dessuten i samsvar med sin forretningsorden undersøke ethvert annet spørsmål om anvendelsen av denne forordning som reises enten av komiteens leder eller av en medlemsstats representant.

Artikkel 45

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner ved markedsdeltakers overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og i nasjonal rett som er vedtatt i henhold til denne forordning. Disse reglene kan omfatte strafferettslige sanksjoner for alvorlige overtredelser.

De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, og kan skjerpes dersom den berørte markedsdeltakeren tidligere har gjort seg skyldig i en lignende overtredelse av denne forordning.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse reglene innen 21. mars 2018 og skal umiddelbart underrette den om eventuelle senere endringer som berører dem.

2. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at deres regler for sanksjoner ved markedsdeltakers overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, håndheves.

Artikkel 46

Overgangsbestemmelser

Medlemsstatene skal ikke hindre at delsystemer eller sikkerhetskomponenter som omfattes av og er i samsvar med direktiv 2000/9/EF, og som er brakt i omsetning før 21. april 2018, gjøres tilgjengelig på markedet.

Medlemsstatene skal ikke hindre at taubaneanlegg som omfattes av og er i samsvar med direktiv 2000/9/EF, og som ble montert før 21. april 2018, tas i bruk.

For sikkerhetskomponenter skal sertifikater og beslutninger om godkjenning som er utstedt i henhold til direktiv 2000/9/EF, være gyldige i henhold til denne forordning.

Artikkel 47

Oppheving

Direktiv 2000/9/EF oppheves med virkning fra 21. april 2018.

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg X.

Artikkel 48

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Denne forordning får anvendelse fra 21. april 2018, med unntak av
 - a) artikkel 22–38 og 44, som får anvendelse fra 21. oktober 2016,
 - b) artikkel 45 nr. 1, som får anvendelse fra 21. mars 2018.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 9. mars 2016.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Formann

*VEDLEGG I***DELSYSTEMER**

Et taubaneanlegg består av infrastruktur og delsystemene som er oppført nedenfor:

1. Tau og tauforbindelser.
2. Drivmaskineri og bremseser.
3. Mekaniske innretninger:
 - 3.1. Taustrammeinnretninger.
 - 3.2. Mekaniske innretninger i stasjonene.
 - 3.3. Mekaniske innretninger i konstruksjonene langs traseen.
4. Vogner:
 - 4.1. Gondoler, stoler og trekkinnetninger.
 - 4.2. Oppheng.
 - 4.3. Løpeverk.
 - 4.4. Forbindelser med tauet.
5. Elektrotekniske innretninger:
 - 5.1. Styrings-, overvåkings- og sikkerhetsinnretninger.
 - 5.2. Kommunikasjons- og informasjonsutstyr.
 - 5.3. Lynavledeanlegg.
6. Redningsutstyr:
 - 6.1. Fast redningsutstyr.
 - 6.2. Mobilt redningsutstyr.

VEDLEGG II

GRUNNLEGGENDE KRAV

1. Formål

I dette vedlegget fastsettes de grunnleggende kravene, herunder vedlikeholdstekniske og driftstekniske krav, som får anvendelse på utforming, oppføring og ibruktaking av taubaneanlegg samt på delsystemer og sikkerhetskomponenter.

2. Generelle krav

2.1. Sikkerhet for personer

Sikkerhet for passasjerer, driftspersonell og tredjepart er et avgjørende krav ved utforming, oppføring og drift av taubaneanlegg.

2.2. Sikkerhetsprinsipper

Alle taubaneanlegg skal utformes, drives og vedlikeholdes i samsvar med følgende prinsipper, som skal anvendes i den angitte rekkefølgen:

- Eliminere, eller dersom dette ikke er mulig, redusere risikoer ved konstruksjonsmessige og byggemessige forholdsregler.
- Bestemme og iverksette alle nødvendige tiltak som vern mot risikoer som ikke kan elimineres ved konstruksjonsmessige og byggemessige forholdsregler.
- Bestemme og kunngjøre de forholdsreglene som skal treffes for å unngå de risikoene som det ikke har vært mulig å eliminere fullstendig ved hjelp av bestemmelsene og tiltakene nevnt i første og annet strekpunkt.

2.3. Vurdering av ytre faktorer

Taubaneanlegg skal være utformet og oppført slik at det er mulig å drive dem sikkert, idet det tas hensyn til typen taubaneanlegg, terrenget og miljøet der de ligger, atmosfæriske og meteorologiske forhold, samt eventuelle byggverk og hindringer som befinner seg på bakken eller i luften i nærheten.

2.4. Dimensjonering

Taubaneanlegget, delsystemene og alle sikkerhetskomponenter må være dimensjonert, utformet og oppført for å motstå, med en tilstrekkelig grad av sikkerhet, alle belastninger under alle forutsigbare forhold, også de som forekommer når anlegget ikke er i drift, idet det tas særlig hensyn til ytre påvirkning, dynamiske effekter og tretthetsfenomener, samtidig som god teknisk praksis overholdes, særlig ved valg av materialer.

2.5. Montering

2.5.1. Taubaneanlegget, delsystemene og alle sikkerhetskomponenter skal være utformet og konstruert slik at de kan monteres og settes opp på en trygg måte.

2.5.2. Sikkerhetskomponentene skal være utformet slik at monteringsfeil er umulig, enten ved utformingen eller ved hjelp av hensiktsmessig merking på selve komponentene.

2.6. Taubaneanleggets sikkerhet

2.6.1. Sikkerhetskomponentene skal være utformet og konstruert og kunne brukes på en slik måte at deres egen driftssikkerhet og/eller taubaneanleggets sikkerhet, som nevnt i sikkerhetsanalysen i artikkel 8, under alle omstendigheter er sikret med en tilfredsstillende margin, slik at det er svært usannsynlig at feil oppstår.

- 2.6.2. Taubaneanlegget skal være utformet og oppført på en slik måte at når det er i drift, vil enhver feil i en komponent som kan påvirke sikkerheten, i god tid bli møtt med et hensiktsmessig tiltak.
- 2.6.3. Beskyttelsestiltakene nevnt i nr. 2.6.1 og 2.6.2 skal anvendes i hele tidsrommet mellom to planlagte inspeksjoner av den aktuelle komponenten. Tidsrommet mellom planlagte inspeksjoner av sikkerhetskomponentene skal være tydelig angitt i bruksanvisningen.
- 2.6.4. Sikkerhetskomponenter som er integrert som reservedeler i taubaneanlegg, skal oppfylle de grunnleggende kravene i denne forordning samt vilkårene for god interaksjon med andre deler av taubaneanlegget.
- 2.6.5. Det skal treffes tiltak for å sikre at virkningene av en brann i taubaneanlegget ikke innebærer en fare for sikkerheten til personer.
- 2.6.6. Det skal treffes særlige tiltak for å verne taubaneanlegg og personer mot virkninger av lynnedslag.
- 2.7. Sikkerhetsinnretninger
- 2.7.1. Enhver mangel ved taubaneanlegget som kan føre til feil som setter sikkerheten i fare, skal, når det er mulig, oppdages, meldes og behandles av en sikkerhetsinnretning. Det samme gjelder for enhver normalt forutsigbar ytre hendelse som kan sette sikkerheten i fare.
- 2.7.2. Det skal være mulig å stanse taubaneanlegget manuelt til enhver tid.
- 2.7.3. Etter at taubaneanlegget er stanset av en sikkerhetsinnretning, skal det ikke være mulig å starte det igjen med mindre det er truffet hensiktsmessige tiltak.
- 2.8. Vedlikeholdstekniske krav
- Taubaneanlegget skal være utformet og oppført slik at det er mulig å foreta både planlagt og ikke-planlagt vedlikehold og reparasjoner på en trygg måte.
- 2.9. Miljøbelastninger
- Taubaneanlegget skal være utformet og oppført slik at enhver belastning eller plage inne i eller utenfor taubaneanlegget som skyldes skadelige gasser, støy eller vibrasjoner, ikke overstiger de fastsatte grenseverdiene.
3. Krav til infrastruktur
- 3.1. Trasé, hastighet, avstand mellom vogner
- 3.1.1. Taubaneanlegget skal være utformet slik at det kan drives sikkert og uten at det oppstår forstyrrelser eller fare, med hensyn til forhold i terrenget og til miljøet der anlegget ligger, atmosfæriske og meteorologiske forhold, eventuelle byggverk og hindringer som befinner seg på bakken eller i luften i nærheten; dette gjelder for alle drifts- og vedlikeholdsforhold og ved redning av personer.
- 3.1.2. Det skal sikres tilstrekkelig avstand horisontalt og vertikalt mellom vogner, trekkinnetninger, kjørebane, tau osv., og eventuelle byggverk og hindringer som befinner seg på bakken eller i luften i nærheten, med hensyn til tauenes og vognenes eller trekkinnetningenes bevegelse loddrett, i lengderetningen og sideveis under de minst gunstige forutsigbare driftsforhold.
- 3.1.3. Den største avstanden mellom vognene og bakken skal ta hensyn til taubaneanleggets art, vogntypen samt redningsprosedyrer. Når det gjelder åpne vogner, skal den også ta hensyn til risikoen for fall, samt de psykologiske aspektene knyttet til avstanden mellom vognene og bakken.

- 3.1.4. Den høyeste hastigheten for vognene eller trekkinnetningene, den minste avstanden mellom dem og deres akselerasjons- og bremseegenskaper skal velges slik at personsikkerhet og taubaneanleggets driftssikkerhet ivaretas.
- 3.2. Stasjoner og byggverk langs traseen
- 3.2.1. Stasjoner og byggverk langs traseen skal være utformet, oppført og utstyrt slik at de er stabile. De skal gi sikker framføring av tau, vogner og trekkinnetninger, og skal kunne vedlikeholdes på en sikker måte, under alle driftsforhold.
- 3.2.2. Taubaneanleggets påstignings- og avstigningsområder skal være utformet slik at de garanterer sikker trafikk med vogner, trekkinnetninger og personer. Særlig skal vognenes og trekkinnetningenes bevegelse i stasjonene kunne foregå uten risiko for personer, med hensyn til disses eventuelle aktive medvirkning til bevegelsen.
4. Krav til tau, drivmaskineri og bremsesystemer til mekaniske og elektriske innretninger
- 4.1. Tau og tauopplagring
- 4.1.1. Med hensyn til tau skal alle tiltak treffes i samsvar med den siste teknologiske utviklingen for å
- unngå brudd på tau og deres fester eller skjøter,
 - sikre at de arbeider innenfor grensebelastningsverdiene,
 - sikre tilstrekkelig opplagringssikkerhet og forhindre en avsporing,
 - muliggjøre overvåking av tauene.
- 4.1.2. Dersom ikke enhver risiko for tauavsporing kan hindres, skal det treffes tiltak for å sikre at tauene kan fanges opp og taubaneanlegget stanses uten risiko for personer i tilfelle av en avsporing.
- 4.2. Mekaniske innretninger
- 4.2.1. Drivmaskineri
- Drivmaskineri til et taubaneanlegg skal ha passende ytelse og kapasitet, tilpasset de forskjellige driftsforholdene og driftsmåtene.
- 4.2.2. Nøddriftsmaskineri
- Taubaneanlegget skal ha et nøddriftsmaskineri med en energikilde som er uavhengig av hoveddriftsmaskineriets. Det er likevel ikke nødvendig med et nøddriftsmaskineri dersom sikkerhetsanalysen viser at personer kan forlate vognene, og særlig trekkinnetningene, enkelt, raskt og sikkert selv om det ikke finnes et nøddriftsmaskineri.
- 4.2.3. Bremsesystem
- 4.2.3.1. I et nødtilfelle under drift skal det være mulig å stanse taubaneanlegget og/eller vognene til enhver tid, under de mest ugunstige forholdene med hensyn til tillatt last og friksjonsvilkår på drivskiven. Stopplengden skal være så kort som taubaneanleggets sikkerhet krever.
- 4.2.3.2. Retardasjonsverdiene skal ligge innenfor hensiktsmessige grenser, slik at personsikkerheten er ivaretatt, og slik at det sikres at vognene, tauene og de øvrige delene av taubaneanlegget fungerer tilfredsstillende.
- 4.2.3.3. Alle taubaneanlegg skal ha to eller flere bremsesystemer, hvert av dem må være i stand til å stanse anlegget, og de skal være samordnet slik at de automatisk erstatter det aktive systemet når dets effekt blir utilstrekkelig. Taubaneanleggets siste bremsesystem skal virke så tett som mulig på trekktauet. Disse bestemmelsene får ikke anvendelse på skitrekking.

4.2.3.4. Taubaneanlegget skal være utstyrt med en effektiv stopp- og holdemekanisme som sikkerhet mot at anlegget startes utilsiktet.

4.3. Betjeningsinnretninger

Betjeningsinnretningene skal være utformet og laget slik at de er sikre og pålitelige, at de tåler normal driftsbelastning og ytre faktorer som fuktighet, ekstreme temperaturer eller elektromagnetiske forstyrrelser, og at de ikke forårsaker farlige situasjoner, selv i tilfelle av feilbetjening.

4.4. Kommunikasjonsinnretninger

Driftspersonellet skal ved hjelp av egnede innretninger kunne kommunisere med hverandre til enhver tid og informere brukerne i nødstilfeller.

5. Vogner og trekkinnretninger

5.1. Vogner og/eller trekkinnretninger skal være utformet og utstyrt slik ingen passasjerer eller driftspersonell kan falle ut eller utsettes for andre farer under forutsigbare driftsforhold.

5.2. Vognenes og trekkinnretningenes fester på tauet skal være dimensjonert og utformet slik at de ikke

— skader tauet, eller

— glir, unntatt når glidebevegelse ikke har noen vesentlig innvirkning på vognens, trekkinnretningens eller anleggets sikkerhet,

under de mest ugunstige forhold.

5.3. Dører (i vogner og gondoler) skal være utformet og konstruert slik at de kan lukkes og stenges. Gulv og vegger skal være utformet og konstruert slik at de under alle omstendigheter tåler det trykket og de belastningene de utsettes for av passasjerer og driftspersonell.

5.4. Dersom det av driftssikkerhetsmessige årsaker er nødvendig med en vognfører, skal vognen være utstyrt slik at vedkommende kan utføre sine oppgaver.

5.5. Vogner og/eller trekkinnretninger og særlig deres oppheng skal være utformet og innrettet slik at sikkerheten for arbeidstakere er ivaretatt når de utfører arbeidet i samsvar med aktuelle regler og instruksjoner.

5.6. For vogner utstyrt med utløsbare klemmer skal alle tiltak treffes for å stanse ved avgang en vogn som er feilaktig tilkopledd tauet, og ved ankomst en vogn der klemmene ikke er frakopledd, uten fare for passasjerer eller driftspersonell, slik at det forhindres at vognen faller av.

5.7. Anlegg der vognene kjører på et fast spor (som kabelbanevogner og svevebaner i flere tau) skal være utstyrt med en automatisk bremseinnretning som virker på sporet, når muligheten for brudd på trekktauet ikke med rimelighet kan utelukkes.

5.8. Dersom enhver risiko for vognavsporing ikke kan elimineres ved andre tiltak, skal vognen være utstyrt med avsporsvern som gjør det mulig å stanse vognen uten risiko for personer.

6. Utstyr for passasjerer og driftspersonell

Atkomst til påstigningsområder og utgang fra avstigningsområder, samt passasjerers og driftspersonells påstigning og avstigning, skal være innrettet med tanke på vognenes bevegelse og stans på en slik måte at sikkerheten for passasjerer og driftspersonell ivaretas, særlig i områder der det er risiko for fall.

Det skal være mulig for barn og bevegelseshemmede personer å benytte taubaneanlegget trygt dersom taubaneanlegget er utformet for transport av slike personer.

7. Driftstekniske krav

7.1. Sikkerhet

7.1.1. Alle tekniske forholdsregler og tiltak skal treffes for å sikre at taubaneanlegget brukes i samsvar med sitt formål og etter sin tekniske spesifisering og fastsatte driftsvilkår, og at instruksene for sikker drift og vedlikehold kan overholdes. Bruksanvisningen og de tilhørende anvisningene skal være utarbeidet på et språk som brukerne lett kan forstå, som fastsatt av den berørte medlemsstaten på hvis territorium taubaneanlegget er oppført.

7.1.2. De personene som har ansvar for å drive taubaneanlegget, skal ha til rådighet tilstrekkelige materielle ressurser og være kvalifisert til å utføre den aktuelle oppgaven.

7.2. Sikkerhet i tilfelle driftsforstyrrelser på taubaneanlegget

Alle tekniske forholdsregler og tiltak skal treffes for å sikre at passasjerer og driftspersonell kan bringes i sikkerhet innen en fastsatt tid tilpasset typen taubaneanlegg og dets omgivelser, dersom taubaneanlegget stanses og ikke kan startes igjen raskt.

7.3. Andre særlige bestemmelser som gjelder sikkerhet

7.3.1. Betjenings- og arbeidsplasser

Bevegelige deler som normalt er tilgjengelige på stasjonene, skal være utformet, konstruert og montert slik at de utelukker risiko eller, når det likevel foreligger risiko, skal slike deler være utstyrt med verneinnretninger som hindrer kontakt med deler av taubaneanlegget som kan forårsake ulykker. Innretningene skal være av en type som ikke enkelt kan fjernes eller settes ut av funksjon.

7.3.2. Risiko for fall

Arbeidsplasser og arbeidsområder, også slike som brukes leilighetsvis, og atkomsten til dem skal være slik utformet og innrettet at de hindrer personer som må arbeide eller ferdes der, fra å falle. Dersom dette ikke er tilstrekkelig, skal de også være utstyrt med festepunkter for personlig verneutstyr for å hindre fall.

VEDLEGG III

**FRAMGANGSMÅTER FOR SAMSVARSVURDERING AV DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER:
MODUL B: EU-TYPEPRØVING – PRODUKSJONSTYPER**

1. EU-typeprøving er den delen av framgangsmåten for samsvarsvurdering der et meldt organ undersøker den tekniske utformingen av et delsystem eller en sikkerhetskomponent og verifiserer og attesterer at den oppfyller de kravene i denne forordning som gjelder for den.
2. EU-typeprøving skal gjennomføres som en vurdering av egnetheten av delsystemets eller sikkerhetskomponentens tekniske utforming gjennom undersøkelse av den tekniske dokumentasjonen nevnt i nr. 3, samt undersøkelse av et prøveeksemplar av det fullstendige delsystemet eller den fullstendige sikkerhetskomponenten som er representativ for den planlagte produksjonen (produksjonstype).
3. Produsenten skal innlevere søknad om EU-typeprøving til ett enkelt meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal inneholde

- a) produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom søknaden leveres av representanten,
 - b) en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er levert til et annet meldt organ,
 - c) den tekniske dokumentasjonen for delsystemet eller sikkerhetskomponenten i henhold til vedlegg VIII,
 - d) et representativt eksemplar av det planlagte delsystemet eller den planlagte sikkerhetskomponenten eller opplysninger om hvor prøveeksemplaret kan bli undersøkt. Det meldte organet kan anmode om ytterligere eksemplarer dersom det er nødvendig for å gjennomføre prøvingsprogrammet.
4. Det meldte organet skal gjøre følgende:
 - 4.1. Undersøke den tekniske dokumentasjonen for å vurdere om delsystemets eller sikkerhetskomponentens tekniske utforming er tilfredsstillende.
 - 4.2. Verifisere at prøveeksemplaret eller -eksemplarene er produsert i samsvar med den tekniske dokumentasjonen, og identifisere de elementene som er utformet i samsvar med de gjeldende bestemmelsene i de relevante harmoniserte standardene, samt de elementene som er utformet i samsvar med andre relevante tekniske spesifikasjoner.
 - 4.3. Utføre eller få utført hensiktsmessige undersøkelser og prøvinger for å kontrollere om de relevante harmoniserte standardene er anvendt på riktig måte, dersom produsenten har valgt å anvende løsningene i dem.
 - 4.4. Utføre eller få utført hensiktsmessige undersøkelser og prøvinger for å kontrollere, i tilfeller der løsningene i de relevante harmoniserte standardene ikke er anvendt, om de løsningene som er valgt av produsenten som anvender andre relevante tekniske standarder, oppfyller de tilsvarende grunnleggende kravene i denne forordning.
 - 4.5. Avtale med produsenten hvor undersøkelsene og prøvingene skal utføres.
 5. Det meldte organet skal utarbeide en vurderingsrapport om de tiltakene som er truffet i samsvar med nr. 4, og resultatene av dem. Uten at det berører dets forpliktelser overfor meldermyndighetene, skal det meldte organet ikke offentliggjøre hele eller deler av innholdet i rapporten uten produsentens samtykke.
 6. Når typen oppfyller kravene i denne forordning, skal det meldte organet utstede et EU-typeprøvingssertifikat til produsenten. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene av undersøkelsen, eventuelle vilkår for dets gyldighet og nødvendige data for identifisering av den godkjente typen (delsystem eller sikkerhetskomponent) og, dersom det er relevant, en beskrivelse av dens virkemåte. Sertifikatet kan ha ett eller flere vedlegg.

EU-typeprøvingssertifikatet og dets vedlegg skal inneholde alle opplysninger som er relevante for å kunne vurdere om produserte delsystemer og sikkerhetskomponenter er i samsvar med den undersøkte typen, og for å foreta kontroll under bruk. Det skal også angi eventuelle vilkår som må være oppfylt før sertifikatet kan utstedes, og skal ledsages av de beskrivelsene og tegningene som er nødvendige for å identifisere den godkjente typen.

Sertifikatet skal være gyldig i høyst 30 år fra utstedelsesdatoen.

Dersom typen ikke oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning, skal det meldte organet avslå å utstede et EU-typeprøvingssertifikat og underrette søkeren om dette, med en detaljert begrunnelse for avslaget.

7. Det meldte organet skal holde seg underrettet om alle endringer i det allment anerkjente nåværende utviklingstrinn i teknikken som tyder på at den godkjente typen ikke lenger oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning, og avgjøre om slike endringer krever ytterligere undersøkelser. I så tilfelle skal det meldte organet underrette produsenten om dette.

Produsenten skal underrette det meldte organet som oppbevarer den tekniske dokumentasjonen knyttet til EU-typeprøvingssertifikatet, om alle endringer av den godkjente typen som kan ha betydning for om delsystemet eller sikkerhetskomponenten er i samsvar med de grunnleggende kravene i denne forordning eller med vilkårene for sertifikatets gyldighet.

Det meldte organet skal undersøke endringen og underrette produsenten om EU-typeprøvingssertifikatet fortsatt er gyldig eller om ytterligere undersøkelser, kontroller eller prøvinger er nødvendige. Det meldte organet skal ved behov utstede et tillegg til det opprinnelige EU-typeprøvingssertifikatet eller be om at en ny søknad om EU-typeprøvingssertifikat innleveres.

8. Hvert meldt organ skal underrette sin meldermyndighet om de EU-typeprøvingssertifikatene og/eller eventuelle tillegg til disse som det har utstedt eller trukket tilbake, og skal regelmessig eller på anmodning stille til rådighet for meldermyndigheten listen over slike sertifikater og/eller tillegg til disse som er avslått, midlertidig opphevet eller på annen måte begrenset.

Hvert meldt organ skal underrette de andre meldte organene om de EU-typeprøvingssertifikatene og/eller eventuelle tillegg til disse som det har avslått, trukket tilbake, midlertidig opphevet eller på annen måte begrenset, og, på anmodning, om slike sertifikater og/eller tillegg til disse som det har utstedt.

Kommisjonen, medlemsstatene og de andre meldte organene kan på anmodning få et eksemplar av EU-typeprøvingssertifikatene og/eller eventuelle tillegg til disse. På anmodning kan Kommisjonen og medlemsstatene få et eksemplar av den tekniske dokumentasjonen og resultatene av de undersøkelsene som det meldte organet har gjennomført. Det meldte organet skal oppbevare et eksemplar av EU-typeprøvingssertifikatet med vedlegg og tillegg, samt de tekniske dataene, herunder dokumentasjonen som er innsendt av produsenten, fram til sertifikatets gyldighetsperiode utløper.

9. Produsenten skal i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning, oppbevare et eksemplar av EU-typeprøvingssertifikatet med vedlegg og tillegg samt den tekniske dokumentasjonen, og kunne stille det til rådighet for de nasjonale myndighetene.
10. Produsentens forpliktelser i henhold til nr. 7 og 9 kan oppfylles av produsentens representant, forutsatt at forpliktelsene er angitt i fullmakten.

VEDLEGG IV

**FRAMGANGSMÅTER FOR SAMSVARSVURDERING AV DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER:
MODUL D: TYPESAMSVAR BASERT PÅ KVALITETSSIKRING AV PRODUKSJONSPROSESSEN**

1. Typesamsvar basert på kvalitetssikring av produksjonsprosessen er den delen av framgangsmåten for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i nr. 2 og 5, samt sikrer og erklærer som eneansvarlig at de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet og oppfyller de kravene i denne forordning som gjelder for dem.

2. Produksjon

Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem som angitt i nr. 3 for produksjon, inspeksjon av ferdige produkter og prøving av de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene, og skal være underlagt tilsynet omhandlet i nr. 4.

3. Kvalitetssystem

3.1. Produsenten skal innlevere en søknad til et meldt organ etter eget valg om å få vurdert sitt kvalitetssystem.

Søknaden skal inneholde

- a) produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom søknaden leveres av representanten,
- b) en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er levert til et annet meldt organ,
- c) alle opplysninger av betydning for de delsystemene eller sikkerhetskomponentene som er godkjent i henhold til modul B,
- d) dokumentasjonen om kvalitetssystemet,
- e) den tekniske dokumentasjonen om den godkjente typen samt et eksemplar av EU-typeprøvingssertifikatet eller -sertifikatene.
- f) opplysninger om hvor delsystemet eller sikkerhetskomponenten er produsert.

3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med typen(e) beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet eller -sertifikatene og med de kravene i denne forordning som gjelder for dem.

Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av skriftlige retningslinjer, framgangsmåter og instruksjoner. Dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig inneholde en tilstrekkelig beskrivelse av

- a) kvalitetsmålsettingene og organisasjonsstrukturen samt ledelsens ansvar og myndighet med hensyn til produktkvalitet,
- b) de tilsvarende metodene, prosessene og systematiske tiltakene som vil bli brukt i forbindelse med produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring,
- c) undersøkelsene og prøvingene som vil bli utført før, under og etter produksjonen, og hyppigheten av dem,
- d) kvalitetsregistrene, f.eks. inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om det berørte personellens kvalifikasjoner osv.,
- e) metodene for å overvåke at den nødvendige produktkvaliteten er oppnådd, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det meldte organet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2.

Det skal forutsette at kvalitetssystemet oppfyller kravene med hensyn til de delene av kvalitetssystemet som er i samsvar med de tilsvarende spesifikasjonene i den relevante harmoniserte standarden.

Revisjonen skal omfatte et vurderingsbesøk på anlegget der delsystemene eller sikkerhetskomponentene produseres, kontrolleres og prøves.

I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal revisjonsgruppen ha minst ett medlem som har erfaring i å vurdere taubaneanlegg og teknologien for de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene, samt kunnskap om de gjeldende kravene i denne forordning. Revisjonen skal omfatte et vurderingsbesøk på produsentens anlegg. Revisjonsgruppen skal gjennomgå den tekniske dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 bokstav e) for å verifisere produsentens evne til å identifisere de relevante kravene i denne forordning og til å foreta de nødvendige undersøkelsene med sikte på å sikre at delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med disse kravene.

Produsenten skal underrettes om beslutningen. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra revisjonen og den begrunnede vurderingen av beslutningen.

- 3.4. Produsenten skal påta seg å oppfylle de forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å opprettholde det slik at det fortsatt fungerer på en hensiktsmessig og effektiv måte.
- 3.5. Produsenten skal underrette det meldte organet som har godkjent kvalitetssystemet, om enhver planlagt endring av kvalitetssystemet.

Det meldte organet skal vurdere alle foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil oppfylle kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Det skal underrette produsenten om resultatet av vurderingen. Ved en revurdering skal det underrette produsenten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene av undersøkelsen og den begrunnede vurderingen av beslutningen.

4. Tilsyn på det meldte organets ansvar

- 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten på korrekt måte oppfyller de forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal for vurderingsformål gi det meldte organet adgang til produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagerlokalene og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig
- a) dokumentasjonen om kvalitetssystemet,
 - b) kvalitetsregistrene, f.eks. inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om det berørte personellets kvalifikasjoner osv.
- 4.3. Det meldte organet skal gjennomføre periodiske revisjoner minst én gang hvert annet år for å sikre at produsenten vedlikeholder og anvender kvalitetssystemet, og gi produsenten en revisjonsrapport.
- 4.4. Det meldte organet kan i tillegg foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan det meldte organet om nødvendig utføre eller få utført produktprøvinger for å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det meldte organet skal gi produsenten en rapport om besøket samt en prøvingsrapport dersom det er utført prøvinger.

5. CE-merking og EU-samsvarserklæring

- 5.1. Produsenten skal påføre CE-merkingen og, på ansvar av det meldte organet nevnt i nr. 3.1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert enkelt delsystem eller hver enkelt sikkerhetskomponent som er i samsvar med typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet og oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning.

- 5.2. Produsenten skal utarbeide en skriftlig EU-samsvarserklæring for hver delsystem- eller sikkerhetskomponentmodell og kunne stille den til rådighet for de nasjonale myndighetene i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning. EU-samsvarserklæringen skal angi hvilken delsystem- eller sikkerhetskomponentmodell den er utarbeidet for.

Et eksemplar av EU-samsvarserklæringen skal på anmodning gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter.

6. Produsenten skal i et tidsrom på 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning, kunne stille følgende til rådighet for nasjonale myndigheter:
- a) Dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1.
 - b) De opplysningene om godkjente endringer som er nevnt i nr. 3.5.
 - c) De beslutningene og rapportene fra det meldte organet som er nevnt i nr. 3.5, 4.3 og 4.4.

7. Hvert meldt organ skal underrette sin meldermyndighet om godkjenninger av kvalitetssystemer som er utstedt eller trukket tilbake, og skal regelmessig eller på anmodning stille til rådighet for sine meldermyndigheter listen over godkjenninger av kvalitetssystemer som er avslått, midlertidig opphevet eller på annen måte begrenset.

Hvert meldt organ skal underrette de andre meldte organene om godkjenninger av kvalitetssystemer som det har avslått, midlertidig opphevet, trukket tilbake eller på annen måte begrenset, samt begrunne sin beslutning, og på anmodning, om godkjenninger av kvalitetssystemer som det har utstedt.

På anmodning skal det meldte organet gi Kommisjonen og medlemsstatene et eksemplar av den eller de beslutningene om godkjenning av kvalitetssystemer som det har utstedt.

Det meldte organet skal oppbevare et eksemplar av hver beslutning om godkjenning som det har utstedt, med vedlegg og tillegg.

8. Representant

Produsentens forpliktelser i henhold til nr. 3.1, 3.5, 5 og 6 kan på dennes vegne og ansvar oppfylles av produsentens representant, forutsatt at de er angitt i fullmakten.

—

VEDLEGG V

**FRAMGANGSMÅTER FOR SAMSVARSVURDERING AV DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER:
MODUL F: TYPESAMSVAR BASERT PÅ VERIFISERING AV DELSYSTEM ELLER
SIKKERHETSKOMPONENT**

1. Typesamsvar basert på verifisering av delsystem eller sikkerhetskomponent er den delen av framgangsmåten for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i nr. 2, 5.1 og 6 samt sikrer og erklærer som eneansvarlig at de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene, som har gjennomgått verifisering som fastsatt i nr. 3, er i samsvar med typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet og oppfyller de kravene i denne forordning som gjelder for dem.

2. Produksjon

Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen og tilsynet med den sikrer at de produserte delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet og med de kravene i denne forordning som gjelder for dem.

3. Verifisering

3.1. Produsenten skal innlevere en søknad om verifisering av delsystemet eller sikkerhetskomponenten til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal inneholde

- a) produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom søknaden leveres av representanten,
- b) en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er levert til et annet meldt organ,
- c) alle opplysninger av betydning for de delsystemene eller sikkerhetskomponentene som er godkjent i henhold til modul B,
- d) den tekniske dokumentasjonen om den godkjente typen samt et eksemplar av EU-typeprøvingssertifikatet eller -sertifikatene.
- e) opplysninger om hvor delsystemet eller sikkerhetskomponenten kan undersøkes.

3.2. Det meldte organet skal utføre eller få utført egnede undersøkelser og prøvinger for å kontrollere om delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med den godkjente typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet og med de gjeldende kravene i denne forordning.

Undersøkelsene og prøvingene for å kontrollere om delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med gjeldende krav, skal etter produsentens valg utføres enten ved undersøkelse og prøving av hvert delsystem eller hver sikkerhetskomponent som angitt i nr. 4, eller ved undersøkelse og prøving av delsystemene eller sikkerhetskomponentene på statistisk grunnlag som angitt i nr. 5.

4. Verifisering av samsvar ved undersøkelse og prøving av hvert enkelt delsystem eller hver enkelt sikkerhetskomponent

4.1. Alle delsystemer eller sikkerhetskomponenter skal undersøkes enkeltvis, og egnede prøvinger fastsatt i den eller de relevante harmoniserte standardene og/eller tilsvarende prøvinger fastsatt i andre relevante tekniske spesifikasjoner skal utføres for å verifisere at produktene er i samsvar med den godkjente typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet og med de gjeldende kravene i denne forordning.

I mangel av en slik harmonisert standard skal det meldte organet avgjøre hvilke prøvinger som skal utføres.

4.2. Det meldte organet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de undersøkelsene og prøvingene som er utført, og skal påføre sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjent delsystem eller hver godkjent sikkerhetskomponent, eller få det påført på eget ansvar.

Produsenten skal for inspeksjonsformål kunne stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndighetene i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning.

5. Statistisk verifisering av samsvar

- 5.1. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen og tilsynet med den sikrer at hvert produsert parti er ensartet, og skal legge fram sine delsystemer eller sikkerhetskomponenter for verifisering i form av ensartede partier.
- 5.2. Det skal tas en stikkprøve fra hvert parti. Alle delsystemene eller sikkerhetskomponentene i stikkprøven skal undersøkes enkeltvis, og egnede prøvinger fastsatt i den eller de relevante harmoniserte standardene og/eller tilsvarende prøvinger fastsatt i andre relevante tekniske spesifikasjoner skal utføres for å verifisere at produktene er i samsvar med den godkjente typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet og med de gjeldende kravene i denne forordning, og for å avgjøre om partiet skal godkjennes eller avvises. I mangel av en slik harmonisert standard skal det meldte organet avgjøre hvilke prøvinger som skal utføres.
- 5.3. Dersom et parti godkjennes, skal alle delsystemer eller sikkerhetskomponenter i partiet anses som godkjent, bortsett fra de delsystemene eller sikkerhetskomponentene i prøven som er funnet ikke å oppfylle kravene.

Det meldte organet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de undersøkelser og prøvingene som er utført, og skal påføre sitt identifikasjonsnummer på hvert godkjent delsystem eller hver godkjent sikkerhetskomponent, eller få det påført på eget ansvar.

Produsenten skal kunne stille samsvarssertifikatene til rådighet for de nasjonale myndighetene i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning.

- 5.4. Dersom et parti blir avvist, skal det meldte organet eller vedkommende myndighet treffe egnede tiltak for å hindre at dette partiet blir brakt i omsetning. Dersom avvising av partier forekommer ofte, kan det meldte organet innstille den statistiske verifiseringen og treffe egnede tiltak.

6. CE-merking og EU-samsvarserklæring

- 6.1. Produsenten skal påføre CE-merkingen og, på ansvar av det meldte organet nevnt i nr. 3, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert enkelt delsystem eller hver enkelt sikkerhetskomponent som er i samsvar med typen beskrevet i EU-typeprøvingssertifikatet, og som oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning.
- 6.2. Produsenten skal utarbeide en skriftlig EU-samsvarserklæring for hver delsystem- eller sikkerhetskomponentmodell og kunne stille den til rådighet for de nasjonale myndighetene i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning. EU-samsvarserklæringen skal angi hvilken delsystem- eller sikkerhetskomponentmodell den er utarbeidet for.

Dersom det meldte organet nevnt i nr. 3 samtykker, og på dets ansvar, kan produsenten også påføre delsystemet eller sikkerhetskomponenten det meldte organets identifikasjonsnummer.

7. Dersom det meldte organet samtykker, og på dets ansvar, kan produsenten påføre delsystemene eller sikkerhetskomponentene det meldte organets identifikasjonsnummer under produksjonsprosessen.

8. Representant

Produsentens forpliktelser kan på dennes vegne og ansvar oppfylles av produsentens representant, forutsatt at de er angitt i fullmakten. En representant kan ikke oppfylle forpliktelsene i henhold til nr. 2 og 5.1.

—

VEDLEGG VI

**FRAMGANGSMÅTER FOR SAMSVARSVURDERING AV DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER:
MODUL G: SAMSVAR BASERT PÅ VERIFISERING AV ENKELTEKSEMPLARER**

1. Samsvar basert på verifisering av enkeltteksemplarer er den framgangsmåten for samsvarsvurdering der produsenten oppfyller forpliktelsene fastsatt i nr. 2, 3.1 og 4, samt sikrer og erklærer som eneansvarlig at det aktuelle delsystemet eller den aktuelle sikkerhetskomponenten, som er omfattet av bestemmelsene fastsatt i nr. 3, er i samsvar med de kravene i denne forordning som gjelder for det/den.

2. Produksjon

Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen og tilsynet med den sikrer at det produserte delsystemet eller den produserte sikkerhetskomponenten er i samsvar med de gjeldende kravene i denne forordning.

3. Verifisering

3.1. Produsenten skal innlevere en søknad om verifisering av enkeltteksemplarer for et delsystem eller en sikkerhetskomponent til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal inneholde

- a) produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom søknaden leveres av representanten,
- b) en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er levert til et annet meldt organ,
- c) den tekniske dokumentasjonen for delsystemet eller sikkerhetskomponenten i henhold til vedlegg VIII,
- d) opplysninger om hvor delsystemet eller sikkerhetskomponenten kan undersøkes.

3.2. Det meldte organet skal undersøke den tekniske dokumentasjonen for delsystemet eller sikkerhetskomponenten og skal utføre eller få utført egnede undersøkelser og prøvinger fastsatt i de relevante harmoniserte standardene og/eller tilsvarende prøvinger fastsatt i andre relevante tekniske spesifikasjoner, for å kontrollere om delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med de gjeldende kravene i denne forordning. I mangel av en slik harmonisert standard skal det meldte organet avgjøre hvilke prøvinger som skal utføres.

Det meldte organet skal utstede et samsvarssertifikat på grunnlag av de undersøkelsene og prøvingene som er utført, og skal påføre sitt identifikasjonsnummer på det godkjente delsystemet eller den godkjente sikkerhetskomponenten, eller få det påført på eget ansvar.

Dersom det meldte organet avslår å utstede et EF-typegodkjenningssertifikat, skal det gi en nærmere begrunnelse for avslaget og angi nødvendige korrigerende tiltak som bør treffes.

Dersom produsenten søker på nytt om verifisering av enkeltteksemplarer for det aktuelle delsystemet eller den aktuelle sikkerhetskomponenten, skal søknaden leveres til samme meldte organ.

På anmodning skal det meldte organet gi Kommisjonen og medlemsstatene et eksemplar av samsvarssertifikatet.

Produsenten skal kunne stille den tekniske dokumentasjonen og samsvarssertifikatet til rådighet for de nasjonale myndighetene i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning.

4. CE-merking og EU-samsvarserklæring

4.1. Produsenten skal påføre CE-merkingen, og på ansvar av det meldte organet nevnt i nr. 3, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert enkelt delsystem eller hver enkelt sikkerhetskomponent som oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning.

- 4.2. Produsenten skal utarbeide en skriftlig EU-samsvarserklæring og kunne stille den til rådighet for de nasjonale myndighetene i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning. EU-samsvarserklæringen skal angi hvilket delsystem eller hvilken sikkerhetskomponent den er utarbeidet for.

Et eksemplar av EU-samsvarserklæringen skal på anmodning gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter.

5. Representant

Produsentens forpliktelser i henhold til nr. 3.1 og 4 kan på dennes vegne og ansvar oppfylles av produsentens representant, forutsatt at de er angitt i fullmakten.

VEDLEGG VII

**FRAMGANGSMÅTER FOR SAMSVARSVURDERING AV DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER:
MODUL H 1: SAMSVAR BASERT PÅ FULL KVALITETSSIKRING OG KONSTRUKSJONSKONTROLL**

1. Samsvar basert på full kvalitetssikring og konstruksjonskontroll er den framgangsmåten for samsvarsvurdering der produsenten oppfylder forpliktelsene i nr. 2 og 5 og sikrer og erklærer som eneansvarlig at de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene oppfylder kravene i denne forordning som gjelder for dem.

2. Produksjon

Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem som angitt i nr. 3 for utforming, produksjon og sluttkontroll og prøving av delsystemene eller sikkerhetskomponentene, og skal være underlagt tilsynet omhandlet i nr. 4. Det skal i samsvar med nr. 3.6 ha blitt undersøkt om delsystemenes eller sikkerhetskomponentenes tekniske utforming er egnet.

3. Kvalitetssystem

3.1. Produsenten skal innlevere en søknad til et meldt organ etter eget valg om å få vurdert sitt kvalitetssystem for de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene.

Søknaden skal inneholde

- a) produsentens navn og adresse, samt representantens navn og adresse dersom søknaden leveres av representanten,
- b) alle nødvendige opplysninger om delsystemene eller sikkerhetskomponentene som skal produseres,
- c) den tekniske dokumentasjonen i samsvar med vedlegg VIII for én representativ type av hver kategori av delsystem eller sikkerhetskomponent som skal produseres,
- d) dokumentasjonen om kvalitetssystemet,
- e) adressen til anlegget der delsystemene eller sikkerhetskomponentene utformes, produseres, kontrolleres og prøves,
- f) en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er levert til et annet meldt organ.

3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med de kravene i denne forordning som gjelder for dem.

Alle elementer, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og oversiktlig måte i form av skriftlige retningslinjer, framgangsmåter og instruksjoner. Dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig inneholde en tilstrekkelig beskrivelse av

- a) kvalitetsmålsettingene og organisasjonsstrukturen samt ledelsens ansvar og myndighet med hensyn til konstruksjons- og produktkvalitet,
- b) de tekniske konstruksjonsspesifikasjonene, herunder standarder, som vil bli anvendt, og dersom de harmoniserte standardene ikke blir anvendt fullt ut, de tiltakene, herunder andre relevante tekniske spesifikasjoner, som vil bli brukt for å sikre at de grunnleggende kravene i denne forordning blir oppfylt,
- c) de metodene, prosessene og systematiske tiltakene som benyttes for å kontrollere og verifisere konstruksjonen, og som vil bli brukt ved konstruksjon av delsystemene eller sikkerhetskomponentene,
- d) de tilsvarende metodene, prosessene og systematiske tiltakene som vil bli brukt i forbindelse med produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring,
- e) undersøkelsene og prøvingene som skal utføres før, under og etter produksjonen, og hyppigheten av dem,

- f) kvalitetsregistre, f.eks. inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om det berørte personellens kvalifikasjoner osv.,
- g) metodene for å overvåke at den nødvendige konstruksjons- og produktkvaliteten er oppnådd, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det meldte organet skal vurdere kvalitetssystemet for å fastslå om det oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2. Det skal forutsette at kvalitetssystemet oppfyller kravene med hensyn til de delene av kvalitetssystemet som er i samsvar med de tilsvarende spesifikasjonene i den relevante harmoniserte standarden.

Revisjonen skal omfatte et vurderingsbesøk på anlegget der delsystemene eller sikkerhetskomponentene utformes, produseres, kontrolleres og prøves.

I tillegg til erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal revisjonsgruppen ha minst ett medlem som har erfaring i å vurdere taubaneanlegg og teknologien for de aktuelle delsystemene eller sikkerhetskomponentene, samt kunnskap om de gjeldende kravene i denne forordning.

Revisjonsgruppen skal gjennomgå den tekniske dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 for å verifisere produsentens evne til å identifisere de gjeldende kravene i denne forordning og til å foreta nødvendige undersøkelser med sikte på å sikre at delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med disse kravene.

Det meldte organet skal underrette produsenten eller dennes representant om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra revisjonen og den begrunnede vurderingen av beslutningen.

- 3.4. Produsenten skal påta seg å oppfylle de forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og til å opprettholde det slik at det fortsatt fungerer på en hensiktsmessig og effektiv måte.
- 3.5. Produsenten skal underrette det meldte organet som har godkjent kvalitetssystemet, om enhver planlagt endring av kvalitetssystemet.

Det meldte organet skal vurdere alle foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil oppfylle kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Det skal underrette produsenten eller representanten om sin beslutning. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra vurderingen og den begrunnede vurderingen av beslutningen.

3.6. Konstruksjonskontroll

3.6.1. Produsenten skal innlevere en søknad om undersøkelse av konstruksjonen til det meldte organet nevnt i nr. 3.1.

3.6.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå hvordan delsystemet eller sikkerhetskomponenten er utformet, produsert og virker, og å vurdere om de er i samsvar med relevante krav i denne forordning.

Den skal inneholde

- a) navn og adresse på produsenten,
- b) en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er levert til et annet meldt organ,
- c) den tekniske dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg VIII.

3.6.3. Det meldte organet skal vurdere søknaden, og dersom konstruksjonen oppfyller de kravene i denne forordning som får anvendelse på delsystemet eller sikkerhetskomponenten, skal det utstede et EU-sertifikat for konstruksjonskontroll til produsenten. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene av undersøkelsen, eventuelle vilkår for dets gyldighet og nødvendige data for identifisering av den godkjente konstruksjonen. Sertifikatet kan ha ett eller flere vedlegg.

Sertifikatet og dets vedlegg skal inneholde alle opplysninger som er relevante for å vurdere om de produserte delsystemene eller sikkerhetskomponentene er i samsvar med den undersøkte konstruksjonen og når det er relevant, for å kontrollere produkter under bruk.

Dersom konstruksjonen ikke oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning, skal det meldte organet avslå å utstede et EU-sertifikat for konstruksjonskontroll og underrette søkeren om dette, med en detaljert begrunnelse for avslaget.

- 3.6.4. Det meldte organet skal holde seg underrettet om alle endringer i det allment anerkjente nåværende utviklingstrinn i teknikken som tyder på at den godkjente konstruksjonen ikke lenger oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning, og bestemme om slike endringer krever ytterligere undersøkelser. I så tilfelle skal det meldte organet underrette produsenten om dette.

Produsenten skal underrette det meldte organet som utstedte EU-sertifikatet for konstruksjonskontroll, om alle endringer av den godkjente konstruksjonen som kan påvirke samsvaret med de grunnleggende sikkerhetskravene i denne forordning eller med vilkårene for sertifikatets gyldighet. Slike endringer krever tilleggs godkjenning fra det meldte organet som utstedte EU-sertifikatet for konstruksjonskontroll, i form av et tillegg til det opprinnelige EU-sertifikatet for konstruksjonskontroll.

- 3.6.5. Hvert meldt organ skal underrette sin meldermyndighet om de EU-sertifikatene for konstruksjonskontroll og/eller eventuelle tillegg til disse som det har utstedt eller trukket tilbake, og skal regelmessig eller på anmodning stille til rådighet for meldermyndigheten listen over slike sertifikater og/eller tillegg til disse som er avslått, midlertidig opphevet eller på annen måte begrenset.

Hvert meldt organ skal underrette de andre meldte organene om de EU-sertifikatene for konstruksjonskontroll og/eller eventuelle tillegg til disse som det har avslått, trukket tilbake, midlertidig opphevet eller på annen måte begrenset, og på anmodning, om slike sertifikater og/eller tillegg til disse som det har utstedt.

Kommisjonen, medlemsstatene og de andre meldte organene kan på anmodning få et eksemplar av EU-sertifikatene for konstruksjonskontroll og/eller tilleggene til disse. På anmodning kan Kommisjonen og medlemsstatene få et eksemplar av den tekniske dokumentasjonen og resultatene av de undersøkelsene som det meldte organet har gjennomført.

Det meldte organet skal oppbevare et eksemplar av EU-sertifikatet for konstruksjonskontroll med vedlegg og tillegg, samt de tekniske dataene, herunder dokumentasjonen som er innsendt av produsenten, fram til sertifikatets gyldighetsperiode utløper.

- 3.6.6. Produsenten skal i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning, oppbevare et eksemplar av EU-sertifikatet for konstruksjonskontroll med vedlegg og tillegg samt den tekniske dokumentasjonen, og kunne stille det til rådighet for de nasjonale myndighetene.

4. Tilsyn på det meldte organets ansvar

- 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten på korrekt måte oppfyller de forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.

- 4.2. Produsenten skal for vurderingsformål gi det meldte organet adgang til konstruksjons-, produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagerlokalene og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig

- a) dokumentasjonen om kvalitetssystemet,
- b) kvalitetsregistre som fastsatt i konstruksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel resultater av analyser, beregninger, prøvinger osv.,
- c) kvalitetsregistre som fastsatt i produksjonsdelen av kvalitetssystemet, for eksempel inspeksjonsrapporter, prøvings- og kalibreringsdata, rapporter om personellens kvalifikasjoner osv.

- 4.3. Det meldte organet skal gjennomføre periodiske revisjoner for å sikre at produsenten opprettholder og bruker kvalitetssystemet, og skal gi produsenten en revisjonsrapport. Hyppigheten av de periodiske revisjonene skal være slik at en fullstendig revurdering blir utført hvert tredje år.

- 4.4. Det meldte organet kan i tillegg foreta uanmeldte besøk hos produsenten.
- Under slike besøk kan det meldte organet om nødvendig utføre eller få utført produktprøvinger for å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det skal gi produsenten en rapport om besøket samt en prøvingsrapport dersom det er utført prøvinger.
5. CE-merking og EU-samsvarserklæring
- 5.1. Produsenten skal påføre CE-merkingen, og på ansvar av det meldte organet nevnt i nr. 3,1, sistnevntes identifikasjonsnummer på hvert enkelt delsystem eller hver enkelt sikkerhetskomponent som oppfyller de gjeldende kravene i denne forordning.
- 5.2. Produsenten skal utarbeide en skriftlig EU-samsvarserklæring for hver delsystem- eller sikkerhetskomponentmodell og kunne stille den til rådighet for de nasjonale myndighetene i 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning. EU-samsvarserklæringen skal angi hvilken delsystem- eller sikkerhetskomponentmodell den er utarbeidet for, og hvilket nummer EU-sertifikatet for konstruksjonskontroll har.
- Et eksemplar av EU-samsvarserklæringen skal på anmodning gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter.
6. Produsenten skal i et tidsrom på 30 år etter at delsystemet eller sikkerhetskomponenten er brakt i omsetning, kunne stille følgende til rådighet for nasjonale myndigheter:
- Den tekniske dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 bokstav c).
 - Dokumentasjonen for kvalitetssystemet nevnt i nr. 3.1 bokstav d).
 - De opplysningene om godkjente endringer som er nevnt i nr. 3.5.
 - De beslutningene og rapportene fra det meldte organet som er nevnt i nr. 3.3, 3.5, 4.3 og 4.4.
7. Hvert meldt organ skal underrette sin meldermyndighet om godkjenninger av kvalitetssystemer som er utstedt eller trukket tilbake, og skal regelmessig eller på anmodning stille til rådighet for sine meldermyndigheter listen over godkjenninger av kvalitetssystemer som er avslått, midlertidig opphevet eller på annen måte begrenset.
- Hvert meldt organ skal underrette de andre meldte organene om godkjenninger av kvalitetssystemer som det har avslått, midlertidig opphevet eller trukket tilbake, og på anmodning om godkjenninger av kvalitetssystemer som det har utstedt.
- På anmodning skal det meldte organet gi Kommisjonen og medlemsstatene et eksemplar av den eller de beslutningene om godkjenning av kvalitetssystemer som det har utstedt.
- Det meldte organet skal oppbevare et eksemplar av den eller de beslutningene om godkjenning av kvalitetssystemer som det har utstedt, med vedlegg og tillegg samt de tekniske dataene, i et tidsrom på 30 år fra utstedelsesdatoen.
8. Representant
- Produsentens forpliktelser i henhold til nr. 3.1, 3.6.4, 3.6.6, 5 og 6 kan på dennes vegne og ansvar oppfylles av produsentens representant, forutsatt at de er angitt i fullmakten.
-

VEDLEGG VIII

TEKNISK DOKUMENTASJON FOR DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER

1. Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om delsystemet eller sikkerhetskomponenten er i samsvar med de gjeldende kravene i denne forordning, og skal omfatte en tilfredsstillende analyse og vurdering av risikoen(e). Den tekniske dokumentasjonen skal angi de gjeldende kravene og skal, i den grad det er relevant for samsvarsvurderingen, dekke delsystemets eller sikkerhetskomponentens konstruksjon, produksjon og virkemåte.
2. Den tekniske dokumentasjonen skal, når det er relevant, minst inneholde følgende elementer:
 - a) En generell beskrivelse av delsystemet eller sikkerhetskomponenten.
 - b) Konstruksjons- og produksjonstegninger og lister over komponenter, delmontasjer, kretser osv., og beskrivelser og forklaringer som er nødvendige for å forstå tegningene og diagrammene og delsystemets eller sikkerhetskomponentens virkemåte.
 - c) en liste over de harmoniserte standardene nevnt i artikkel 17, som er helt eller delvis anvendt, og som det er offentliggjort henvisninger til i *Den europeiske unions tidende*, og, dersom disse harmoniserte standardene ikke er anvendt, beskrivelser av de løsningene som er valgt for å oppfylle de grunnleggende kravene i denne forordning, herunder en liste over andre relevante tekniske spesifikasjoner som er anvendt. Dersom harmoniserte standarder er delvis anvendt, skal den tekniske dokumentasjonen angi hvilke deler som er anvendt.
 - d) Underlagsdokumentasjon som viser om konstruksjonen er tilstrekkelig, herunder resultatene av eventuelle konstruksjonsberegninger, undersøkelser eller prøvinger utført av eller for produsenten samt tilhørende rapporter.
 - e) Et eksemplar av bruksanvisningen for delsystemet eller sikkerhetskomponenten.
 - f) For delsystemer, eksemplarer av EU-samsvarserklæringene for sikkerhetskomponentene som er innbygd i delsystemet.

VEDLEGG IX

EU-SAMSVARSERKLÆRING FOR DELSYSTEMER OG SIKKERHETSKOMPONENTER nr. ...(*)

1. Delsystem/sikkerhetskomponent eller delsystem-/sikkerhetskomponentmodell (produkt-, type-, parti- eller serienummer):
2. Navn og adresse til produsenten og eventuelt dennes representant:
3. Denne samsvarserklæringen utstedes på produsentens eneansvar.
4. Erklæringens gjenstand (identifikasjon av delsystemet eller sikkerhetskomponenten som gjør at det/den kan spores). Dersom det er nødvendig for å identifisere delsystemet eller sikkerhetskomponenten, kan det legges ved et bilde):
 - beskrivelse av delsystemet eller sikkerhetskomponenten,
 - alle relevante bestemmelser som sikkerhetskomponenten skal overholde, og særlig bruksvilkårene.
5. Erklæringens gjenstand, som beskrevet i nr. 4, er i samsvar med Unionens gjeldende harmoniseringsregelverk: ...
6. Henvisninger til de relevante harmoniserte standardene som er brukt, eller henvisninger til de andre tekniske spesifikasjonene det erklæres samsvar med:
7. Det meldte organet ... (navn, adresse, nummer) har utført ... (beskrivelse av tiltaket) ... og utstedt sertifikatet eller sertifikatene: ... (nærmere opplysninger, herunder sertifikatets dato og, dersom det er relevant, opplysninger om dets gyldighetstid og vilkårene for dets gyldighet).
8. Tilleggsopplysninger:

Undertegnet for og på vegne av: ...

(sted og utstedelsesdato):

(navn, stilling) (underskrift):

(*) Produsenten kan velge å tildele samsvarserklæringen et nummer.

VEDLEGG X

SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 2000/9/EF	Denne forordning
—	Artikkel 1
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 1 nr. 3	Artikkel 3 nr. 7–9
Artikkel 1 nr. 4 første ledd	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 1 nr. 4 annet ledd	—
Artikkel 1 nr. 4 tredje ledd	Artikkel 9 nr. 3
Artikkel 1 nr. 5	Artikkel 3 nr. 1 og 3–6
Artikkel 1 nr. 6	Artikkel 2 nr. 2
Artikkel 2	—
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 6
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 17
—	Artikkel 3 nr. 10–27
Artikkel 4	Artikkel 8
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 4 og artikkel 5 nr. 1
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 5 nr. 4
Artikkel 6	Artikkel 7
Artikkel 7 nr. 1–3	Artikkel 18–21
Artikkel 7 nr. 4	Artikkel 19 nr. 3
Artikkel 8	Artikkel 4
Artikkel 9	Artikkel 7
Artikkel 10	Artikkel 18–21
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 9 nr. 1
Artikkel 11 nr. 2	Artikkel 9 nr. 4
Artikkel 11 nr. 3	—
Artikkel 11 nr. 4	Artikkel 5 nr. 1
Artikkel 11 nr. 5	Artikkel 7
Artikkel 11 nr. 6 og 7	Artikkel 9 nr. 2
—	Artikkel 11–16
Artikkel 12	Artikkel 9 nr. 4
Artikkel 13	Artikkel 10 nr. 1
Artikkel 14	Artikkel 39–43
Artikkel 15	Artikkel 10 nr. 2
Artikkel 16	Artikkel 22–38
Artikkel 17	Artikkel 44
Artikkel 18	Artikkel 20 og 21
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21 nr. 3	Artikkel 46

Direktiv 2000/9/EF	Denne forordning
Artikkel 22	Artikkel 48
—	Artikkel 45
—	Artikkel 47
Vedlegg I	Vedlegg I
Vedlegg II	Vedlegg II
Vedlegg III	Artikkel 8
Vedlegg IV	Vedlegg IX
Vedlegg V	Vedlegg III–VII
Vedlegg VI	Vedlegg IX
Vedlegg VII	Vedlegg III–VII
Vedlegg VIII	Artikkel 26
Vedlegg IX	Artikkel 20
—	Vedlegg VIII